

Dziennik Urzędowy

L 275

Unii Europejskiej

Wydanie polskie

Legislacja

Tom 54

20 października 2011

Spis treści

II Akty o charakterze nieustawodawczym

ROZPORZĄDZENIA

- ★ **Rozporządzenie Komisji (UE) nr 1043/2011 z dnia 19 października 2011 r. nakładające tymczasowe cło antydumpingowe na przywóz kwasu szczawiowego pochodzącego z Indii i Chińskiej Republiki Ludowej** 1
- ★ **Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 1044/2011 z dnia 19 października 2011 r. rejestrujące w rejestrze gwarantowanych tradycyjnych specjalności nazwę [Kabanosy (GTS)]** 16
- ★ **Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 1045/2011 z dnia 19 października 2011 r. w sprawie niezatwierdzenia substancji czynnej asulam, zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1107/2009 dotyczącym wprowadzania do obrotu środków ochrony roślin, oraz zmiany decyzji Komisji 2008/934/WE ⁽¹⁾** 23
- Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 1046/2011 z dnia 19 października 2011 r. ustanawiające standardowe wartości celne w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw 25
- Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 1047/2011 z dnia 19 października 2011 r. w sprawie wydawania pozwoleń na przywóz czosnku w podokresie od dnia 1 grudnia 2011 r. do dnia 29 lutego 2012 r. 27

Cena: 3 EUR

(Ciąg dalszy na następnej stronie)⁽¹⁾ Tekst mający znaczenie dla EOG
PL

Akty, których tytuły wydrukowano zwykłą czcionką, odnoszą się do bieżącego zarządzania sprawami rolnictwa i generalnie zachowują ważność przez określony czas.

Tytuły wszystkich innych aktów poprzedza gwiazdka, a drukuje się je czcionką pogrubioną.

DECYZJE

2011/695/UE:

- ★ Decyzja Przewodniczącego Komisji Europejskiej z dnia 13 października 2011 r. w sprawie funkcji i zakresu uprawnień urzędnika przeprowadzającego spotkanie wyjaśniające w niektórych postępowaniach z zakresu konkurencji ⁽¹⁾ 29

ZALECENIA

2011/696/UE:

- ★ Zalecenie Komisji z dnia 18 października 2011 r. dotyczące definicji nanomateriału ⁽¹⁾ 38

⁽¹⁾ Tekst mający znaczenie dla EOG

II

(Akty o charakterze nieustawodawczym)

ROZPORZĄDZENIA

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (UE) NR 1043/2011

z dnia 19 października 2011 r.

nakładające tymczasowe cło antydumpingowe na przywóz kwasu szczawiowego pochodzącego z Indii i Chińskiej Republiki Ludowej

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1225/2009 z dnia 30 listopada 2009 r. w sprawie ochrony przed przywozem produktów po cenach dumpingowych z krajów niebędących członkami Wspólnoty Europejskiej⁽¹⁾ („rozporządzenie podstawowe”), w szczególności jego art. 7,

po konsultacji z Komitetem Doradczym,

a także mając na uwadze, co następuje:

1. PROCEDURA

1.1. Wszczęcie postępowania

- (1) W dniu 26 stycznia 2011 r. Komisja Europejska („Komisja”) ogłosiła w zawiadomieniu opublikowanym w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*⁽²⁾ („zawiadomienie o wszczęciu postępowania”) wszczęcie postępowania antydumpingowego dotyczącego przywozu do Unii kwasu szczawiowego pochodzącego z Indii i Chińskiej Republiki Ludowej („ChRL”) („państw, których dotyczy postępowanie”).
- (2) Postępowanie antydumpingowe zostało wszczęte w wyniku wniosku złożonego dnia 13 grudnia 2010 r. przez Europejską Radę Przemysłu Chemicznego (CEPIC) w imieniu Oxaquim SA („skarżący”) mającego znaczący udział, w tym przypadku ponad 25 %, w łącznej unijnej produkcji kwasu szczawiowego. Wspomniana skarga zawierała dowody *prima facie* wskazujące na przywóz wymienionego produktu po cenach dumpingowych i wynikającą z niego istotną szkodę, które uznano za wystarczające uzasadnienie wszczęcia postępowania.

1.2. Strony zainteresowane postępowaniem

- (3) Komisja oficjalnie poinformowała o wszczęciu postępowania skarżącego innych znanych producentów unijnych, producentów eksportujących i przedstawicieli państw, których dotyczy postępowanie, importerów i użytkowników, a także zainteresowane stowarzyszenia.

Zainteresowanym stronom umożliwiono przedstawienie opinii na piśmie oraz złożenie wniosku o przesłuchanie w terminie określonym w zawiadomieniu o wszczęciu postępowania. Wszystkie strony, które wystąpiły z wnioskiem o przesłuchanie oraz wykazały szczególne powody, dla których powinny zostać wysłuchane, uzyskały taką możliwość.

- (4) Z uwagi na widocznie dużą liczbę producentów eksportujących w państwach, których dotyczy postępowanie, w zawiadomieniu o wszczęciu postępowania przewidziano kontrole wrywkowe w celu stwierdzenia dumpingu oraz szkody zgodnie z art. 17 rozporządzenia podstawowego. Aby umożliwić Komisji podjęcie decyzji o kontroli wrywkowej, a jeżeli konieczność taka zostanie stwierdzona, aby umożliwić dobór próby, zwrócono się do wszystkich producentów eksportujących w poszczególnych państwach, których dotyczy postępowanie, o zgłoszenie się do Komisji i dostarczenie podstawowych informacji określonych w zawiadomieniu o wszczęciu i dotyczących działalności związanej z produktem objętym postępowaniem prowadzonej przez nich w okresie od dnia 1 stycznia 2010 r. do dnia 31 grudnia 2010 r. Gotowość do wzięcia udziału w kontroli wrywkowej wyraziły cztery indyjskie przedsiębiorstwa, w tym jedno, które nie zgłosiło żadnej sprzedaży do Unii, oraz trzy grupy przedsiębiorstw z ChRL. Wobec ograniczonej liczby współpracujących przedsiębiorstw lub grup przedsiębiorstw nie uznano za konieczne przeprowadzenia kontroli wrywkowej ani w przypadku Indii, ani ChRL, i poinformowano strony, że nie zostanie przeprowadzony dobór próby.
- (5) Jedna grupa przedsiębiorstw z ChRL wycofała się na wczesnym etapie z dalszej współpracy w dochodzeniu. Ponadto jedno indyjskie przedsiębiorstwo odmówiło Komisji dostępu do jego zakładu produkcyjnego w celu wizyty weryfikacyjnej. Uznano je w związku z tym za niewspółpracujące, zgodnie z art. 18 ust. 1 rozporządzenia podstawowego, i poinformowano je o możliwych konsekwencjach.
- (6) Aby umożliwić producentom eksportującym w ChRL złożenie wniosku o traktowanie na zasadach rynkowych („MET”) lub o traktowanie indywidualne („IT”), Komisja przesłała współpracującym producentom eksportującym z ChRL oraz władzom ChRL formularze wniosków

⁽¹⁾ Dz.U. L 343 z 22.12.2009, s. 51.

⁽²⁾ Dz.U. C 24 z 26.1.2011, s. 8.

w terminie ustalonym w zawiadomieniu o wszczęciu. Jedna chińska grupa przedsiębiorstw złożyła wniosek o MET zgodnie z art. 2 ust. 7 lit. b) rozporządzenia podstawowego lub, w razie nieprzyznania MET, o IT, a jedna grupa przedsiębiorstw złożyła wniosek o IT.

- (7) Wszystkim zainteresowanym stronom przesłano kwestionariusze. Otrzymano odpowiedzi od trzech przedsiębiorstw indyjskich, od dwóch grup przedsiębiorstw z ChRL oraz od skarżącego. Drugi producent unijny nie podjął współpracy. Odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu otrzymano także od trzech użytkowników i od ośmiu importerów. U wszystkich wspomnianych użytkowników i u czterech spośród importerów przeprowadzono wizyty na miejscu.
- (8) Komisja zgromadziła i zweryfikowała wszelkie informacje uznane za niezbędne do celów wstępnego określenia dumpingu, wynikającej z niego szkody oraz interesu Unii, a następnie złożyła wizyty weryfikacyjne na terenie następujących przedsiębiorstw:
- a) *Producenci unijni*
- Oxaquim S.A. (Hiszpania);
- b) *Użytkownicy*
- OMG Kokkola (Finlandia),
  - P.A.G. Srl (Włochy),
  - Trzeci użytkownik złożył wniosek o anonimowość;
- c) *Importerzy*
- Brenntag BV (Niderlandy),
  - Brenntag Sp. z o.o. (Polska),
  - Norkem Limited (Zjednoczone Królestwo),
  - Geratech Marketing (Belgia);
- d) *Producenci eksportujący w Indiach*
- Punjab Chemicals and Crop Protection Limited,
  - Star Oxochem Pvt. Ltd;
- e) *Producenci eksportujący w ChRL*
- Shandong Fengyuan Chemicals Stock Co., Ltd; Shandong Fengyuan Uranus Advanced Material Co., Ltd i Qingdao Fengyuan Unite International Trade Co., Ltd. („grupa Shandong Fengyuan”),
  - Yuanping Changyuan Chemicals Co., Ltd; Shanxi Reliance Chemicals Co., Ltd and Tianjin Chengyi International Trading Co., Ltd. („grupa Shanxi Reliance”).

1.3. Okres objęty dochodzeniem

- (9) Dochodzenie dotyczące dumpingu i powstałej szkody obejmuje okres od dnia 1 stycznia 2010 r. do dnia 31 grudnia 2010 r. („okres objęty dochodzeniem” lub

„OD”). Analiza tendencji mających znaczenie dla oceny szkody objęła okres od dnia 1 stycznia 2007 r. do końca okresu objętego dochodzeniem („okres badany”).

2. PRODUKT OBJĘTY POSTĘPOWANIEM I PRODUKT PODOBNY

2.1. Produkt objęty postępowaniem

- (10) Produkt objęty postępowaniem to kwas szczawiowy w postaci dihydratu (numer CUS 0028635-1 i numer CAS 6153-56-6) lub w postaci bezwodnej (numer CUS 0021238-4 i numer CAS 144-62-7), w roztworze wodnym lub nie, objęty obecnie kodem CN ex 2917 11 00 i pochodzący z Indii i ChRL. Istnieją dwa rodzaje kwasu szczawiowego: *nierafinowany* kwas szczawiowy i *rafinowany* kwas szczawiowy. Rafinowany kwas szczawiowy, produkowany w ChRL, lecz nieprodukowany w Indiach, wytwarzany jest w procesie oczyszczania nierafinowanego kwasu szczawiowego. Celem tego procesu jest usunięcie żelaza, chlorków, śladowych ilości metali i innych zanieczyszczeń.
- (11) Kwas szczawiowy wykorzystywany jest w szeregu zastosowań, np. jako czynnik redukujący i środek wybielający, w syntezie farmaceutycznej oraz do produkcji chemikaliów.

2.2. Produkt podobny

- (12) W ramach dochodzenia ustalono, że kwas szczawiowy produkowany i sprzedawany na terenie Unii przez przemysł unijny, kwas szczawiowy produkowany i sprzedawany na rynku krajowym w Indiach i ChRL oraz kwas szczawiowy przywożony do Unii z Indii i ChRL mają zasadniczo te same cechy fizyczne i chemiczne oraz te same podstawowe zastosowania.
- (13) Produkty te uznaje się zatem tymczasowo za produkty podobne w rozumieniu art. 1 ust. 4 rozporządzenia podstawowego.

3. DUMPING

3.1. Indie

3.1.1. Uwaga wstępna

- (14) W czasie wizyty weryfikacyjnej w Indiach jedno przedsiębiorstwo nie przekazało wymaganych informacji w odpowiednim czasie i formie. W związku z tym Komisja nie mogła zweryfikować informacji znajdujących się w odpowiedziach na pytania zawarte w kwestionariuszu antydumpingowym. Przedsiębiorstwo zostało poinformowane na piśmie, że może nie zostać uznane za stronę współpracującą i ustalenia mogą być dokonane na podstawie dostępnych faktów. Przedsiębiorstwo przedstawiło w swojej odpowiedzi okoliczności łagodzące, które nie spowodowały jednak zmiany stanowiska Komisji. Dlatego też zastosowano do tego przedsiębiorstwa art. 18 i dokonano ustaleń na podstawie dostępnych faktów. W związku z powyższym uznano, że tylko jeden producent eksportujący z Indii współpracował z Komisją w dochodzeniu.

3.1.2. Wartość normalna

- (15) Zgodnie z art. 2 ust. 2 rozporządzenia podstawowego Komisja zbadała najpierw, czy prowadzona przez producentów eksportujących sprzedaż produktu podobnego niezależnym klientom na rynku krajowym była reprezentatywna. Ponieważ sprzedaż ta stanowiła ponad 5 % wielkości sprzedaży do Unii produktu objętego postępowaniem, stwierdzono, że całkowita sprzedaż produktu podobnego była reprezentatywna.
- (16) Komisja zbadała następnie, czy sprzedaż krajowa producenta eksportującego może być uznana za dokonaną w zwykłym obrocie handlowym zgodnie z art. 2 ust. 4 rozporządzenia podstawowego. Dokonano tego poprzez ustalenie proporcji między sprzedażą z zyskiem na rynku krajowym niezależnym klientom a całością sprzedaży produktu podobnego.
- (17) Jeśli sprzedaż z zyskiem stanowi co najmniej 80 % całości sprzedaży, wartość normalna jest obliczona na bazie całości sprzedaży, włącznie ze sprzedażą nieprzynoszącą zysku. Z drugiej strony, jeśli sprzedaż z zyskiem stanowi mniej niż 80 %, lecz więcej niż 20 % całości sprzedaży, i średnia ważona całości kosztów jest wyższa niż średnia cena ważona, to wartość normalna jest obliczana jedynie na podstawie sprzedaży z zyskiem. Sprzedaż z zyskiem ma miejsce wówczas, gdy cena jednostkowa jest równa lub wyższa od kosztu produkcji.
- (18) Przeprowadzona przez Komisję analiza sprzedaży na rynku krajowym wykazała, że 41 % łącznej sprzedaży produktu objętego postępowaniem przyniosło zysk, a średnia ważona całości kosztów jest wyższa niż średnia cena ważona. W związku z tym wartość normalna została obliczona jako średnia cena ważona tylko sprzedaży z zyskiem.

3.1.3. Cena eksportowa

- (19) Producent eksportujący z Indii dokonywał wywozu produktu objętego postępowaniem bezpośrednio do niezależnych klientów w Unii. Ceny eksportowe zostały zatem ustalone na podstawie cen rzeczywiście płaconych przez niezależnych klientów lub należnych za produkt objęty postępowaniem przy wywozie do Unii zgodnie z art. 2 ust. 8 rozporządzenia podstawowego.

3.1.4. Porównanie

- (20) Wartość normalna i cena eksportowa zostały porównane na podstawie ceny *ex-works*. Aby zapewnić rzetelne porównanie wartości normalnej i ceny eksportowej, wzięto pod uwagę, w formie dostosowań, różnice wpływające na ceny i porównywalność cen zgodnie z art. 2 ust. 10 rozporządzenia podstawowego.
- (21) Dokonano zatem dostosowań ze względu na koszty transportu, ubezpieczenia, przeładunku i pakowania, kredytu oraz prowizji.

3.1.5. Margines dumpingu

- (22) Zgodnie z art. 2 ust. 11 i 12 rozporządzenia podstawowego marginesy dumpingu dla współpracującego indy-

skiego producenta ustalono na podstawie porównania średniej ważonej wartości normalnej ze średnią ważoną ceną eksportową.

- (23) Na tej podstawie tymczasowy margines dumpingu wyrażony jako odsetek ceny CIF na granicy Unii przed ocleniem wynosi 22,8 % dla Punjab Chemicals and Crop Protection Limited (PCCPL).
- (24) Aby obliczyć ogólnokrajowy margines dumpingu mający zastosowanie do wszystkich pozostałych producentów eksportujących w Indiach, ustalono najpierw poziom współpracy przez porównanie wielkości wywozu do Unii zgłoszonego przez współpracujących producentów eksportujących z danymi statystycznymi Eurostatu. Biorąc pod uwagę fakt, że w przypadku Indii poziom współpracy był niski, tj. wynosił 38 %, uznaje się za właściwe, by ogólnokrajowy margines dumpingu, mający zastosowanie do wszystkich pozostałych eksporterów z Indii, został ustalony na podstawie transakcji o najwyższym poziomie dumpingu przeprowadzonej przez współpracującego producenta.
- (25) Na tej podstawie ogólnokrajowy poziom dumpingu został tymczasowo ustalony jako 43,6 % ceny CIF na granicy Unii przed ocleniem.

3.2. Chińska Republika Ludowa

3.2.1. Traktowanie na zasadach rynkowych („MET”) i indywidualne traktowanie („IT”)

- (26) Na podstawie art. 2 ust. 7 lit. b) rozporządzenia podstawowego normalną wartość przywozu pochodzącego z ChRL ustala się zgodnie z ust. 1–6 wyżej wymienionego artykułu w odniesieniu do producentów, wobec których stwierdzono, że spełniają kryteria określone w art. 2 ust. 7 lit. c) rozporządzenia podstawowego. W skrócie i wyłącznie w celu ułatwienia wyszukiwania informacji kryteria te są wymienione poniżej:
- decyzje gospodarcze są odpowiedzią na warunki panujące na rynku, bez znacznej ingerencji ze strony państwa, a koszty odzwierciedlają wartości rynkowe,
  - przedsiębiorstwa posiadają jeden pełny zestaw podstawowej dokumentacji księgowej, która jest niezależnie kontrolowana zgodnie z międzynarodowymi standardami rachunkowości oraz jest stosowana do wszystkich celów,
  - nie występują znaczne zniekształcenia przeniesione z poprzedniego systemu gospodarki nierynkowej,
  - przepisy dotyczące upadłości i własności gwarantują stabilność i pewność prawną, oraz
  - przeliczanie walut odbywa się po kursie rynkowym.
- (27) Jedna grupa przedsiębiorstw z ChRL wystąpiła o przyznanie MET i wypełniła formularz wniosku o MET dla trzech przedsiębiorstw zaangażowanych w produkcję i komercjalizację produktu objętego postępowaniem. Przedłożone informacje zostały następnie zweryfikowane przez Komisję na terenie przedsiębiorstw, których dotyczyły wnioski.

- (28) Dochodzenie dotyczące MET wykazało, że jedno przedsiębiorstwo nie spełnia wymogów zawartych w kryteriach 1–3. Po pierwsze, przedsiębiorstwo to nie wykazało, że jego koszty odpowiadają wartości rynkowej, co wynika ze znacznej finansowej ingerencji państwa, m. in. poprzez wakacje podatkowe i nieoprocentowane pożyczki, która wpływa na strukturę kosztów przedsiębiorstwa. Po drugie, w dochodzeniu w sprawie MET stwierdzono szereg uchybień i błędów w prowadzonej księgowości, w której nie przeprowadzono kontroli zgodnie z międzynarodowymi standardami rachunkowości (MSR). Po trzecie, stwierdzono zniekształcenia przeniesione z poprzedniego systemu gospodarki nierynkowej w zakresie praw przedsiębiorstwa do użytkowania gruntów. Przedsiębiorstwo otrzymało mianowicie zaświadczenie o prawie do użytkowania gruntów mimo niewypełnienia umownych ustaleń o pełnej odpłatności.
- (29) Inne przedsiębiorstwo należące do tej grupy nie udowodniło ponadto, że spełniło kryterium nr 2, gdyż jego dokumentacja księgowa nie jest niezależnie kontrolowana.
- (30) Komisja ujawniła ustalenia dotyczące MET grupie przedsiębiorstw, o której mowa, oraz skarżącemu i dała im możliwość przedstawienia uwag. O ustaleniach poinformowano także władze ChRL. Komisja nie otrzymała żadnych uwag.
- (31) W związku z powyższym stwierdzono, że dwa przedsiębiorstwa należące do grupy nie wypełniły kryteriów przyznania MET. Zgodnie z systematycznie stosowaną przez Komisję zasadą ustalania, czy grupa powiązanych przedsiębiorstw jako całość spełnia warunki konieczne do przyznania MET, całej grupie odmówiono przyznania MET.
- (32) Jak wspomniano w motywie 6 powyżej, obie współpracujące chińskie grupy przedsiębiorstw wystąpiły z wnioskiem o IT. Ponieważ stwierdzono, że obie grupy wypełniły wszystkie kryteria zawarte w art. 9 ust. 5 rozporządzenia podstawowego, tymczasowo zdecydowano, że zostaną objęte IT.

3.2.2. Państwo analogiczne

- (33) Zgodnie z art. 2 ust. 7 lit. a) rozporządzenia podstawowego wartość normalną dla producentów eksportujących, którym nie przyznano MET, należy ustalić na podstawie cen krajowych lub skonstruowanej wartości normalnej w państwie analogicznym.
- (34) W zawiadomieniu o wszczęciu postępowania Komisja stwierdziła, że zamierza uznać Indie za właściwe państwo analogiczne dla celów ustalenia wartości normalnej, a zainteresowane strony zostały zaproszone do zgłaszania uwag. Nie otrzymano uwag w tej sprawie. Komisja uznała zatem Indie za właściwe państwo analogiczne, gdyż rynek Japonii, będącej jedynym innym państwem prowadzącym produkcję poza Unią, jest rynkiem monopolistycznym, zamkniętym na konkurencję, na którym produkcja kwasu szczawiowego prowadzona jest

unikatową metodą, której nie można porównać ze stosowaną przez ChRL. Producenci indyjscy stosują natomiast metodę produkcji porównywalną z ChRL i poddani są konkurencji na rynku krajowym.

3.2.3. Wartość normalna

- (35) Chińskie przedsiębiorstwa produkują i eksportują do Unii dwa rodzaje kwasu szczawiowego: *nierafinowany* kwas szczawiowy i *rafinowany* kwas szczawiowy. Rafinowany kwas szczawiowy, nieprodukowany w państwie analogicznym, wytwarzany jest w procesie oczyszczania nierafinowanego kwasu szczawiowego. Celem tego procesu jest usunięcie żelaza, chlorków, śladowych ilości metali i innych zanieczyszczeń. Dodatkowy koszt związany z produkcją rafinowanego kwasu szczawiowego szacowany jest na 12 % w porównaniu z produkcją nierafinowanego kwasu szczawiowego. W związku z tym Komisja uznała za właściwe ustalenie wartości normalnej dla obu rodzajów kwasu szczawiowego.
- (36) W odniesieniu do nierafinowanego kwasu szczawiowego wartość normalna została ustalona w oparciu o wartość normalną określoną dla Indii zgodnie z art. 2 ust. 7 lit. a) rozporządzenia podstawowego. Wartość normalna została ustalona, jak opisano w motywie 18 powyżej, wyłącznie na podstawie sprzedaży z zyskiem. W odniesieniu do rafinowanego kwasu szczawiowego, który nie jest produkowany w państwie analogicznym, wartość normalna została skonstruowana w oparciu o koszty produkcji nierafinowanego kwasu szczawiowego w państwie analogicznym zgodnie z art. 2 ust. 7 lit. a) rozporządzenia podstawowego. Koszty produkcji są dostosowane poprzez podwyższenie ich o 12 %, aby uwzględnić dodatkowe koszty produkcji (zob. motyw 35 powyżej), a także koszty sprzedaży, koszty ogólne i administracyjne oraz zysk.
- (37) Koszty sprzedaży, koszty ogólne i administracyjne oraz zysk zostały ustalone poprzez dodanie kosztów sprzedaży, kosztów ogólnych i administracyjnych oraz zysku ze sprzedaży nierafinowanego kwasu szczawiowego przez współpracującego producenta eksportującego w państwie analogicznym, poprzez analogię do art. 2 ust. 6 rozporządzenia podstawowego.

3.2.4. Cena eksportowa

- (38) Ponieważ obu grupom przyznano IT, cena eksportowa została oparta na cenach rzeczywiście płaconych lub należnych ze strony pierwszego niezależnego klienta w Unii zgodnie z art. 2 ust. 8 rozporządzenia podstawowego.
- (39) Obaj producenci eksportujący w ChRL prowadzili wywóz kwasu szczawiowego do Unii za pośrednictwem powiązanych przedsiębiorstw handlowych, co wymaga dodania marży zysku do ceny płaconej producentom. Marża ta jest widoczna przy porównaniu ceny eksportowej z ustaloną wartością normalną (zob. motyw 42 poniżej).

3.2.5. Porównanie

- (40) W przypadku nierafinowanego kwasu szczawiowego cena eksportowa na poziomie *ex-works* została porównana z wartością normalną ustanowioną dla państwa analogicznego.
- (41) Cena eksportowa rafinowanego kwasu szczawiowego na poziomie *ex-works* została porównana z konstruowaną wartością normalną (zob. motyw 36 powyżej).
- (42) Aby zapewnić rzetelne porównanie wartości normalnej lub konstruowanej wartości normalnej i ceny eksportowej, uwzględniono dostosowania zgodnie z art. 2 ust. 10 rozporządzenia podstawowego. W szczególności dokonano dostosowań zgodnie z art. 2 ust. 10 lit. i), ze względu na marże otrzymane przez powiązane przedsiębiorstwa handlowe.
- (43) W tym względzie należy odnotować, że Komisja stwierdziła, iż powiązane przedsiębiorstwa handlowe, za pośrednictwem których producenci eksportujący z ChRL dokonywali wywozu kwasu szczawiowego do UE, nie mogą być uznane za wewnętrzne działy sprzedaży, gdyż prowadziły one także sprzedaż kwasu szczawiowego i innych produktów chemicznych pochodzących od niepowiązanych dostawców, z przeznaczeniem na wywóz lub sprzedaż na rynku krajowym. W związku z tym stwierdzono, że funkcje pełnione przez te przedsiębiorstwa handlowe są podobne do funkcji przedstawiciela pracującego na zasadzie prowizji. W związku z tym odjęto marżę przedsiębiorstw handlowych, aby zagwarantować rzetelne porównanie między ceną eksportową i wartością normalną. Dostosowanie zostało obliczone na podstawie marży zysku niepowiązanego przedsiębiorstwa handlowego w UE oraz kosztów sprzedaży, kosztów ogólnych i administracyjnych danego chińskiego przedsiębiorstwa handlowego.
- (44) Dokonano również odpowiednich dostosowań dotyczących podatków pośrednich, kosztów frachtu, ubezpieczenia, przeladunku i kosztów dodatkowych, opłat związanych z pakowaniem i kredytem, we wszystkich przypadkach, w których uznano je za uzasadnione, dokładne i poparte potwierdzonymi dowodami.

3.2.6. Marginesy dumpingu

Dla współpracujących producentów eksportujących

- (45) Zgodnie z art. 2 ust. 11 i 12 rozporządzenia podstawowego marginesy dumpingu ustalono na podstawie porównania średniej ważonej wartości normalnej poszczególnych typów produktu ze średnią ważoną ceną eksportową do Unii produktu objętego postępowaniem ustaloną jak wyżej dla każdego przedsiębiorstwa.
- (46) Na tej podstawie tymczasowe marginesy dumpingu, wyrażone jako wartość procentowa ceny CIF na granicy Unii przed ocleniem, są następujące:

Przedsiębiorstwo	Tymczasowy margines dumpingu
Shandong Fengyuan Chemicals Stock Co., Ltd i Shandong Fengyuan Uranus Advanced Material Co., Ltd	37,7 %
Yuanping Changyuan Chemicals Co., Ltd;	14,6 %

Dla wszystkich pozostałych niewspółpracujących producentów eksportujących

- (47) Aby obliczyć ogólnokrajowy margines dumpingu mający zastosowanie do wszystkich pozostałych producentów eksportujących w ChRL, ustalono najpierw poziom współpracy przez porównanie wielkości wywozu do Unii zgłoszonego przez współpracujących producentów eksportujących z danymi statystycznymi Eurostatu.
- (48) Biorąc pod uwagę fakt, że w przypadku ChRL poziom współpracy był niski i wynosił około 46 %, uznaje się za właściwe, by ogólnokrajowy margines dumpingu mający zastosowanie do wszystkich pozostałych eksporterów z ChRL został ustalony na podstawie transakcji o najwyższym poziomie dumpingu przeprowadzonej przez współpracującego producenta.
- (49) Na tej podstawie ogólnokrajowy poziom dumpingu został tymczasowo ustalony jako 52,2 % ceny CIF na granicy Unii przed ocleniem.

4. SZKODA

4.1. Produkcja unijna i przemysł unijny

- (50) Skarga została złożona przez Europejską Radę Przemysłu Chemicznego (CEFIC) w imieniu Oxaquim S.A., zwanego dalej „skarżącym”, unijnego producenta kwasu szczawiowego, reprezentującego znaczną część całkowitej produkcji unijnej w OD. Drugi producent unijny, Clariant, nie sprzeciwił się wszczęciu postępowania, ale zdecydował się nie współpracować. W Unii nie ma obecnie innego producenta produktu objętego postępowaniem. Dlatego też dwaj producenci Oxaquim S.A. i Clariant stanowią przemysł unijny w rozumieniu art. 4 ust. 1 rozporządzenia podstawowego, reprezentując 100 % produkcji unijnej. Przedsiębiorstwa te dalej będą zwane „przemysłem unijnym”.
- (51) W celu ustalenia całkowitej produkcji unijnej wykorzystano wszystkie dostępne informacje dotyczące obu producentów: Oxaquim S.A. i Clariant, w tym informacje zawarte w skardze oraz dane zebrane od skarżącego przed wszczęciem dochodzenia oraz po jego rozpoczęciu. Na tej podstawie całkowitą produkcję unijną w okresie badanym oszacowano na od 11 000 do 15 000 ton.
- 4.2. Określenie właściwego rynku Unii
- (52) Stwierdzono, że jeden z unijnych producentów wykorzystywał część swojej produkcji kwasu szczawiowego jako

surowiec pośredni do wytwarzania szczawianów (czteroszczawianu, acetoselli i kwaśnego szczawianu potasu). Kwas szczawiowy był w tym przypadku przesyłany bez fakturowania w ramach tego samego przedsiębiorstwa. Kwas szczawiowy przeznaczony na użytek własny nie znajdował się na wolnym rynku i nie był zatem wystawiony na bezpośrednią konkurencję ze strony przywozu produktu objętego postępowaniem. Produkcję przeznaczoną na sprzedaż na wolnym rynku uznano natomiast za pozostającą w sytuacji bezpośredniej konkurencji z przywozem produktu objętego dochodzeniem.

- (53) Aby przedstawić możliwie najpełniejszy obraz sytuacji w przemyśle unijnym, zebrano i przeanalizowano dane dotyczące całej działalności w zakresie kwasu szczawowego, a następnie określono, czy produkcja była przeznaczona do użytku własnego czy na wolny rynek.
- (54) W odniesieniu do poniższych wskaźników ekonomicznych dotyczących przemysłu unijnego ustalono, że analiza i ocena muszą skupić się na sytuacji panującej na wolnym rynku w zakresie wielkości i cen sprzedaży na rynku unijnym, udziału w rynku, wzrostu, wielkości, cen i rentowności wywozu, zwrotu z inwestycji i przepływów pieniężnych.
- (55) Jednakże w odniesieniu do innych wskaźników ekonomicznych obecne dochodzenie wykazało, że mogą one być rzetelnie zbadane tylko w odniesieniu do całkowitej aktywności. Produkcja (zarówno na użytek własny, jak i na wolny rynek), moce produkcyjne, wykorzystanie mocy produkcyjnych, inwestycje, zapasy, zatrudnienie, wydajność, płace i zdolność gromadzenia kapitału zależą od całej działalności, bez względu na to, czy produkcja przeznaczona jest na użytek własny czy też do sprzedaży na wolny rynek.

4.3. Konsumpcja w Unii

- (56) Biorąc pod uwagę fakt, że kwas szczawiowy opatrzony jest kodem CN, do którego należą także inne produkty, dane Eurostatu nie umożliwiają ustalenia wielkości przywozu. Konsumpcję ustalono zatem na podstawie danych dotyczących wielkości przywozu przekazanych przez skarżącego, porównanych ze zweryfikowanymi danymi przedstawionymi przez producentów eksportujących z państw, których dotyczy postępowanie, i łączną wielkością sprzedaży na rynku unijnym przez przemysł unijny.
- (57) Ze względu na niewielką liczbę dostawców i potrzebę ochrony poufnych danych biznesowych zgodnie z art. 19 rozporządzenia podstawowego zmiany konsumpcji w okresie badanym zostały zindeksowane.

Tabela 1

Konsumpcja w Unii

Wskaźnik 2007 = 100	2007	2008	2009	OD
Konsumpcja ogółem	100	124	61	95

- (58) W 2008 r. miał miejsce gwałtowny wzrost całkowitej konsumpcji w Unii, który wyniósł 24 %, natomiast w kolejnym roku konsumpcja zmniejszyła się o 50 % i wzrosła ponownie w OD. Łącznie w okresie badanym konsumpcja na rynku unijnym zmniejszyła się o 5 %.

5. PRZYWÓZ Z PAŃSTW, KTÓRYCH DOTYCZY POSTĘPOWANIE

5.1. Ocena łączna skutków przywozu objętego postępowaniem

- (59) Komisja zbadała, czy przywóz kwasu szczawiowego pochodzącego z ChRL i Indii powinien być oceniany łącznie zgodnie z art. 3 ust. 4 rozporządzenia podstawowego.
- (60) Co się tyczy skutków przywozu pochodzącego z ChRL i Indii, dochodzenie wykazało, że marginesy dumpingu przekraczają próg *de minimis* określony w art. 9 ust. 3 rozporządzenia podstawowego, a wielkość przywozu po cenach dumpingowych z każdego z tych dwóch państw nie była nieznaczna w rozumieniu art. 5 ust. 7 rozporządzenia podstawowego.
- (61) Co do warunków konkurencji między przywozem po cenach dumpingowych z ChRL i Indii, z jednej strony, oraz między przywozem po cenach dumpingowych z ChRL i Indii a produktem podobnym, z drugiej strony, dochodzenie wykazało, że były one podobne. Przywożone produkty są sprzedawane za pośrednictwem tych samych kanałów sprzedaży i podobnym kategoriom klientów, a zatem konkurują ze sobą wzajemnie oraz z kwasem szczawiowym produkowanym w Unii.
- (62) W świetle powyższych ustaleń tymczasowo uznaje się, że wszystkie kryteria określone w art. 3 ust. 4 rozporządzenia podstawowego zostały spełnione i że w związku z tym przywóz z ChRL i Indii należy poddać łącznej ocenie.

5.2. Wielkość i udział w rynku przywozu po cenach dumpingowych z państw, których dotyczy postępowanie

- (63) W toku dochodzenia wykazano, że przywóz kwasu szczawiowego z ChRL i Indii zmieniał się w następujący sposób:

Tabela 2

Przywóz z ChRL i Indii

Wielkość przywozu (Mt)	2007	2008	2009	OD
ChRL i Indie	7 629	11 763	4 707	7 969
(Indeks 2007 = 100)	100	154	62	104
Udział w rynku				
(Indeks 2007 = 100)	100	125	101	110

Źródło: Informacje przedstawione przez skarżącego i odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu.

- (64) Wielkość przywozu z państw, których dotyczy postępowanie, w okresie badanym wzrosła o 4 %, podczas gdy łączna konsumpcja na rynku UE zmniejszyła się w tym samym okresie o 5 % (zob. tabela 1 powyżej). Jak pokazano w powyższej tabeli, nastąpił także znaczący wzrost udziału w rynku, który w okresie 2007–2008 wyniósł 25 %, a w okresie badanym 10 %.

5.3. Cena przywożonych towarów dumpingowych i podcięcie cenowe

- (65) Średnie ceny importowe z państw, których dotyczy postępowanie, zmieniały się w następujący sposób:

Tabela 3

Ceny importowe z ChRL i Indii

Ceny importowe (EUR/Mt)	2007	2008	2009	OD
ChRL i Indie	470	641	474	545
(Indeks 2007 = 100)	100	136	101	116

- (66) Między 2007 a 2008 r. ceny importowe zwiększyły się o 36 %, po czym w 2009 r. ponownie spadły do poziomu z 2007 r. W OD ceny ponownie wzrosły o prawie 15 %, a w okresie badanym wzrosły o 16 %. Należy jednak zauważyć, że ceny importowe zmniejszyły się o 20 % pomiędzy 2008 r. a OD, pomimo wzrostu w tym okresie cen głównych surowców (źródeł węgla i energii).

- (67) Do celów analizy podjęcia cenowego średnie ważone ceny sprzedaży przemysłu unijnego niepowiązanym klientom na rynku unijnym dostosowane do poziomu *ex-works*, tj. z wyłączeniem kosztów frachtu w Unii oraz po odliczeniu zniżek i rabatów, zostały porównane z odpowiednimi średnimi cenami ważonymi współpracujących eksporterów z ChRL i Indii stosowanymi wobec pierwszego niezależnego klienta na rynku unijnym, tj. cenami bez zniżek i dostosowanymi w odpowiednich przypadkach do ceny CIF na granicy Unii po uwzględnieniu kosztów odprawy celnej i kosztów poniesionych po przywozie.

- (68) Porównanie wykazało, że w OD przywożony po cenach dumpingowych produkt objęty postępowaniem pochodzący z ChRL i Indii i sprzedawany w Unii odpowiada za podcięcie cen sprzedaży przemysłu unijnego na poziomie od 16,9 % do 34,6 %. Ten poziom podjęcia cenowego wystąpił razem z negatywnymi tendencjami cenowymi obecnymi na rynku prowadzącymi do znacznego spadku cen.

6. SYTUACJA GOSPODARCZA PRZEMYSŁU UNIJNEGO

6.1. Uwagi wstępne

- (69) Zgodnie z art. 3 ust. 5 rozporządzenia podstawowego badanie wpływu przywozu po cenach dumpingowych na

przemysł unijny uwzględniało analizę wszystkich czynników i wskaźników gospodarczych związanych ze stanem przemysłu unijnego od 2007 r. do końca OD.

- (70) Wskaźniki makroekonomiczne (produkcja, moce produkcyjne, wykorzystanie mocy produkcyjnych, wielkość sprzedaży, udział w rynku, zatrudnienie, wydajność, płace i wielkość marginesów dumpingu) zostały ocenione na poziomie przemysłu unijnego, podczas gdy wskaźniki mikroekonomiczne (zapasy, ceny sprzedaży, rentowność, przepływy pieniężne, zwrot z inwestycji, zdolność pozyskiwania kapitału i inwestycje, koszty produkcji) oparte zostały na informacjach uzyskanych z należyście zweryfikowanych odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszach przekazanych przez jedyne współpracującego producenta unijnego.

- (71) Biorąc pod uwagę fakt, że dane wykorzystane do analizy szkody pochodzą głównie z jednego źródła, dane dotyczące przemysłu unijnego musiały zostać zindeksowane, aby zachować poufność zgodnie z art. 19 rozporządzenia podstawowego.

6.2. Dane dotyczące przemysłu unijnego (wskaźniki makroekonomiczne)

6.2.1. Produkcja, moce produkcyjne i wykorzystanie mocy produkcyjnych

Tabela 4

Produkcja, moce produkcyjne i wykorzystanie mocy produkcyjnych w Unii ogółem

(Indeks 2007 = 100)	2007	2008	2009	OD
Produkcja ogółem	100	101	89	106
Zdolność produkcyjna ogółem	100	100	77	77
Wykorzystanie mocy produkcyjnych ogółem	100	101	116	138

- (72) Powyższa tabela zawiera dane dotyczące produkcji, mocy produkcyjnych i ich wykorzystania przez przemysł unijny oraz, w odniesieniu do lat 2007–2008, dane dotyczące innego producenta unijnego, który zaprzestał produkcji kwasu szczawiowego w 2008 r.

- (73) Jak pokazano w powyższej tabeli, produkcja przemysłu unijnego była stosunkowo stabilna w latach 2007 i 2008, po czym gwałtownie spadła w 2009 r. Produkcja wzrosła w OD. Ogólnie, w całym okresie badanym produkcja wzrosła o 6 %.

- (74) Z powodu zamknięcia zakładu produkcyjnego drugiego producenta unijnego w 2008 r. moce produkcyjne przemysłu unijnego gwałtownie zmniejszyły się w 2008 r. o 23 %.

- (75) Połączenie tych dwóch czynników, tj. wzrostu wielkości produkcji i zmniejszenia się mocy produkcyjnych ze względu na zamknięcie w 2008 r. zakładu produkcyjnego trzeciego producenta unijnego, doprowadziło do znacznego zwiększenia wykorzystania mocy produkcyjnych, o 38 % w okresie badanym.

6.2.2. Wielkość sprzedaży i udział w rynku

Tabela 5

Wielkość sprzedaży i udział w rynku

(Indeks 2007 = 100)	2007	2008	2009	OD
Sprzedaż ogółem	100	97	61	86
Udział w rynku (%)	100	79	99	91

- (76) Wielkość sprzedaży w latach 2007 i 2008 obejmuje sprzedaż dokonaną przez producenta unijnego, który zaprzestał produkcji w 2008 r.
- (77) Konsumpcja unijna zmniejszyła się w okresie badanym o 5 % (zob. motyw 58 powyżej), podczas gdy wielkość sprzedaży produktu objętego postępowaniem przez przemysł unijny niezależnym klientom na rynku unijnym zmniejszyła się w tym samym okresie o 14 %, co oznacza utratę udziału w rynku o 9 %.
- (78) Rozpatrując rozwój sytuacji w badanym okresie, spadek wielkości sprzedaży przemysłu unijnego o 14 % był dużo bardziej widoczny niż spadek konsumpcji unijnej o 5 %. W konsekwencji udział w rynku przemysłu unijnego również znacznie spadł o 9 punktów procentowych w tym samym okresie.

6.2.3. Zatrudnienie, wydajność i płace

Tabela 6

Zatrudnienie, wydajność i płace

(Indeks 2007 = 100)	2007	2008	2009	OD
Liczba zatrudnionych ogółem	100	119	108	96
Wydajność ogółem (jednostka/pracownika)	100	85	83	111
Płace roczne ogółem	100	121	110	99
Średni koszt pracy na pracownika	100	119	118	104

- (79) Zatrudnienie zmniejszyło się w okresie badanym o 4 %. Należy zauważyć, że produkcja kwasu szczawiowego nie jest pracochłonna.
- (80) W okresie badanym wydajność ogółem na jednego pracownika wzrosła o 11 % ze względu na wzrost produkcji przy jednoczesnym zmniejszeniu się liczby pracowników.

- (81) W całym badanym okresie płace spadły o 1 %. Po początkowym wzroście płac o 21 % w latach 2007–2008, stale spadały one aż do OD.

6.2.4. Wielkość rzeczywistego marginesu dumpingu

- (82) Marginesy dumpingu przedstawiono powyżej w części poświęconej dumpingowi. Wszystkie ustalone marginesy znacznie przekraczają poziom *de minimis*. Ponadto biorąc pod uwagę wielkość i ceny przywozu po cenach dumpingowych, nie można uznać, że wpływ rzeczywistych marginesów dumpingu jest nieistotny.

6.3. Dane dotyczące współpracujących producentów unijnych (wskaźniki mikroekonomiczne)

6.3.1. Uwaga ogólna

- (83) Analiza wskaźników mikroekonomicznych (ceny sprzedaży i koszty produkcji, zapasy, rentowność, przepływy pieniężne, zwrot z inwestycji, zdolność pozyskiwania kapitału i inwestycje) została przeprowadzona jedynie na poziomie skarżącego ponieważ, jak wskazano w motywie 70, nie uzyskano informacji od drugiego producenta unijnego.

6.3.2. Średnia cena jednostkowa współpracującego producenta unijnego i koszt produkcji

Tabela 7

Ceny sprzedaży

Wskaźnik 2007 = 100	2007	2008	2009	OD
Średnia cena jednostkowa sprzedaży	100	143	136	131

Źródło: odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu.

- (84) Średnie ceny sprzedaży *ex-works* przemysłu unijnego dla niepowiązanych klientów na rynku unijnym wzrosły w okresie badanym o 31 %.

Tabela 8

Koszty produkcji

Wskaźnik 2007 = 100	2007	2008	2009	OD
Średni koszt produkcji tony	100	103	102	98

Źródło: Odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu.

- (85) W dochodzeniu wykazano, że średni koszt produkcji współpracującego producenta unijnego był na przestrzeni lat relatywnie stabilny ze względu na stałe udoskonalanie jego procesu produkcji, co umożliwiły intensywne inwestycje (zob. tabele 9 i 11 poniżej).

6.3.3. Zapasy

- (86) Ze względu na charakter produktu objętego postępowaniem zapasy nie są gromadzone. Produkt objęty postępowaniem szybko wysusza się po czym zasycha, dlatego też producenci wytwarzają jedynie ilości do natychmiastowej dostawy.

6.3.4. Rentowność, przepływ pieniężny, zwrot z inwestycji, zdolność do pozyskania kapitału i inwestycje

Tabela 9

Rentowność

Wskaźnik 2007 = - 100	2007	2008	2009	OD
Rentowność (w UE)	- 100	4	- 2	3

Źródło: Odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu.

- (87) Rentowność produktu podobnego ustalono, wyrażając zysk netto przed opodatkowaniem ze sprzedaży produktu podobnego przez skarżącego jako odsetek obrotów z tej sprzedaży.

- (88) Po poniesieniu znacznych strat w 2007 r. skarżący wypracował w 2008 r. niewielki zysk, po czym ponownie poniósł straty w 2009 r. W OD skarżący wypracował niewielki zysk dzięki zmniejszeniu niektórych elementów kosztów produkcji, jak pokazano w tabeli 8 powyżej.

Tabela 10

Przepływ pieniężny

Wskaźnik 2007 = - 100	2007	2008	2009	OD
Przepływ pieniężny	- 100	3 054	1 994	868

Źródło: Odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu.

- (89) Tendencja, którą wykazują przepływy pieniężne, będące wskaźnikiem zdolności przemysłu do samofinansowania swej działalności, odzwierciedla w dużej mierze zmiany rentowności. W związku z tym przepływ pieniężny w 2007 r. był negatywny i pomimo pewnej poprawy w 2008 r. zmniejszył się między 2008 r., a OD, osłabiając tym samym sytuację finansową współpracującego producenta unijnego.

Tabela 11

Inwestycje

Wskaźnik 2007 = 100	2007	2008	2009	OD
Inwestycje ogółem	100	111	185	277

Źródło: Odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu.

- (90) W powyższej tabeli wykazano, że skarżący zwiększył inwestycje w produkt objęty postępowaniem, nawet w sytuacji niskiej rentowności. Inwestycje nakierowane były głównie na wprowadzanie nowych narzędzi produkcji i nowych procesów produkcyjnych mających na celu zwiększenie wydajności. Zwiększenie inwestycji świadczy o tym, że przemysł nie napotykał trudności w pozyskiwaniu kapitału i dowodzi zatem jego trwałej rentowności.

- (91) W badanym okresie inwestycje wzrosły o 177 %.

- (92) Poprzez zwiększanie inwestycji w celu ulepszania procesów produkcji przemysł, który ma charakter kapitałochłonny, dowodził swojej zdolności do pozyskiwania kapitału. Zdolność ta została jednak ograniczona przez spadek sprzedaży i rosnące trudności przy generowaniu przepływów pieniężnych.

Tabela 12

Zwrot z inwestycji (ROI)

Wskaźnik 2007 = - 100	2007	2008	2009	OD
Zwrot z inwestycji	- 100	13	- 14	- 51

Źródło: Odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu.

- (93) Pomimo zwiększenia inwestycji zwrot z inwestycji w przypadku produktu objętego postępowaniem nie osiągnął spodziewanego poziomu. Pomimo pewnej poprawy w 2008 r. zwrot z inwestycji pozostał negatywny w całym okresie badanym.

- (94) Wzrost przemysłu był zatem ograniczony i wyraźnie nieproporcjonalny do inwestycji poczynionych w ostatnich latach.

7. WNIOSKI DOTYCZĄCE SZKODY

- (95) Dochodzenie wykazało, że niektóre wskaźniki szkody ulegają poprawie: wielkość produkcji wzrosła o 6 %, wykorzystanie mocy produkcyjnych o 38 %, a inwestycje o 177 %, co pozwoliło przedsiębiorstwu na osiągnięcie względnego zysku (przechodząc od znacznych strat zanotowanych w 2007 r. do niewielkiego zysku w OD). Jak wykazano powyżej, pewna liczba wskaźników dotyczących sytuacji ekonomicznej przemysłu unijnego jednak znacznie się pogorszyła w okresie badanym.

- (96) W związku z zamknięciem zakładu produkcyjnego jednego producenta unijnego wielkość sprzedaży zmniejszyła się o 14 %. Zatrudnienie musiało zostać zredukowane o 4 %, a moce produkcyjne zmniejszyły się o 23 %. Mimo iż konsumpcja zmniejszyła się jedynie o 5 %, udział w rynku zmniejszył się o niemal 9 %. W związku z tym rentowność była niska, co negatywnie wpłynęło na zwrot z inwestycji i przepływy pieniężne, zwłaszcza pomiędzy 2008 r. a OD. Rentowność wzrosła w okresie badanym, ale pozostała w OD bardzo niska i niewystarczająca, aby w perspektywie średnioterminowej utrzymać produkcję.

- (97) Choć produkcja ogólnie wzrosła, przemysł unijny utracił znaczące udziały w rynku. Jednocześnie odnotowano znaczny wzrost przywozu po cenach dumpingowych z państw, których dotyczy postępowanie.
- (98) Uwzględniając powyższe uwagi, tymczasowo stwierdza się, że przemysł unijny poniósł w OD istotną szkodę w rozumieniu art. 3 ust. 5 rozporządzenia podstawowego.

8. ZWIĄZEK PRZYCZYNOWY

8.1. Wprowadzenie

- (99) Zgodnie z art. 3 ust. 6 i 7 rozporządzenia podstawowego zbadano, czy istotna szkoda dla przemysłu unijnego spowodowana została przez przywóz po cenach dumpingowych z państw, których dotyczy postępowanie. Ponadto zbadano również znane czynniki, inne niż przywóz po cenach dumpingowych, które mogły spowodować szkodę dla przemysłu unijnego, aby zagwarantować, że jakiegokolwiek szkody spowodowane przez te czynniki nie zostały przypisane przywózowi po cenach dumpingowych.

8.2. Wpływ przywozu towarów po cenach dumpingowych

- (100) Unijna konsumpcja kwasu szczawiowego zmniejszyła się w okresie badanym o 5 %, natomiast przywóz po cenach dumpingowych z państw, których dotyczy postępowanie, wzrósł w tym okresie o ponad 4 %. Największy wzrost wielkości przywozu po cenach dumpingowych miał miejsce w latach 2007–2008 i wyniósł 54 %. Przywóz z państw, których dotyczy postępowanie, spowodował w latach 2007–2008 zwiększenie ich udziału w rynku o 25 %, czemu towarzyszyło zmniejszenie o 21 % udziału w rynku przemysłu unijnego.
- (101) Mimo iż średnia cena importowa wzrosła w okresie badanym o 16 %, ceny importowe podjęły w OD ceny współpracującego producenta unijnego średnio o 21,9 %, wywierając tym samym na przemysł unijny presję cenową i uniemożliwiając współpracującemu producentowi unijnemu podniesienie cen do bardziej opłacalnego poziomu.
- (102) Należy przypomnieć, że przemysł unijny doświadczył znacznego spadku wielkości sprzedaży (-14 %). Jednakże spadek ten był o wiele większy niż spadek popytu i doprowadził do zmniejszenia udziału w rynku o 9 %. W tym samym czasie udziały w rynku państw, których dotyczy postępowanie, wzrosły o 10 %. Dowodzi to, że udział przemysłu unijnego w rynku w znacznym stopniu został przejęty przez przywóz po cenach dumpingowych z państw, których dotyczy postępowanie.
- (103) Uważa się, że stała presja wywierana przez niskie ceny przywozu po cenach dumpingowych z państw, których dotyczy postępowanie, na rynek unijny uniemożliwiła Unii dostosowanie swych cen sprzedaży do zwiększonych kosztów surowców i energii. Doprowadziło to przemysł unijny do utraty udziału w rynku i stale niskiej rentowności.

- (104) Uwzględniając powyższe ustalenia, stwierdzono tymczasowo, że wzrost taniego przywozu po cenach dumpingowych z państw, których dotyczy postępowanie, miał istotny negatywny wpływ na sytuację gospodarczą przemysłu unijnego.

8.3. Wpływ innych czynników

- (105) Pozostałe czynniki, które zostały zbadane w ramach badania związku przyczynowego, to kształtowanie się popytu na rynku unijnym, ceny surowców, wyniki eksportowe przemysłu unijnego, przywóz produktu, którego dotyczy postępowanie, z innych państw trzecich, wykorzystywanie kwasu szczawiowego na użytek własny i kryzys gospodarczy.

8.3.1. Rozwój popytu na rynku unijnym

- (106) Jak wskazano w tabeli 1 powyżej, unijna konsumpcja kwasu szczawiowego najpierw wzrosła o 24 % w 2008 r., po czym zmniejszyła się o 39 % w kolejnym roku, aby ponownie wzrosnąć w OD. Łącznie w okresie badanym konsumpcja na rynku unijnym zmniejszyła się o 5 %. W tym samym okresie zmniejszył się udział w rynku przemysłu unijnego.

- (107) Mimo iż dochodzenie wykazało, że zmniejszenie popytu na rynku unijnym w 2009 r. wpłynęło także na przywóz z państw, których dotyczy postępowanie, należy zauważyć, że w okresie badanym eksporterom w państwach, których dotyczy postępowanie, udało się zwiększyć wielkość sprzedaży i udział w rynku poprzez presję cenową, którą przywóz po cenach dumpingowych wywierał na rynek.

- (108) Dlatego też tymczasowo uznaje się, że pogorszenie sytuacji gospodarczej przemysłu unijnego wynika głównie nie ze spadku konsumpcji, lecz z gwałtownego wzrostu przywozu po cenach dumpingowych z państw, których dotyczy postępowanie, oraz z podcinania cen praktykowanego przez eksporterów z tych państw. Nawet jeżeli mniejszy popyt przyczynił się do powstania szkody, nie mógł naruszyć związku przyczynowego między poniesioną istotną szkodą a wzrostem przywozu po cenach dumpingowych.

8.3.2. Ceny głównego surowca

- (109) Jak pokazano w tabeli 8 powyżej, średni koszt produkcji pozostał relatywnie stabilny pomimo gwałtownego wzrostu kosztu głównego surowca (cukru). W dochodzeniu potwierdzono, że koszt produkcji współpracującego producenta unijnego nie kształtował się według tej samej tendencji co ewolucja cen jednego z najważniejszych surowców do produkcji kwasu szczawiowego. Gwałtowny wzrost o 50 % średniej ceny cukru w okresie badanym został złagodzony inwestycjami w proces produkcji poczynionymi przez współpracującego producenta unijnego. Faktycznym rezultatem było ogólne zmniejszenie kosztu produkcji o 12 %. Niemniej, jak wskazano w tabeli 7 powyżej, jednostkowa cena sprzedaży wzrosła w okresie badanym o 31 %. Stwierdzono, że eksporterzy z państw, których dotyczy

postępowanie, podlegali tym samym warunkom gospodarczym w zakresie ewolucji cen surowców, gdyż jednostkowe ceny importowe kształtowały się według tej samej tendencji, choć na niższym poziomie, co jednostkowe ceny sprzedaży współpracującego producenta unijnego.

- (110) Wobec braku dumpingu wyrządzającego szkodę można by było oczekiwać regularnego dostosowywania cen, tak aby odzwierciedlały rozwój różnych składników kosztów produkcji. Nie miało to jednak miejsca. Współpracujący producent unijny nie mógł osiągnąć odpowiednich marginesów zysku, niezbędnych w przypadku tej kapitałochłonnej produkcji, zmniejszyły się także jego przepływy pieniężne.
- (111) W związku z tym tymczasowo stwierdzono, że przywóz z państw, których dotyczy postępowanie, po cenach dumpingowych, który doprowadził do podcięcia cen współpracującego producenta unijnego, spowodował obniżkę cen na rynku unijnym i uniemożliwił współpracującemu producentowi unijnemu zwiększenie cen sprzedaży w celu pokrycia kosztów lub osiągnięcia odpowiedniego poziomu rentowności.
- (112) Ponieważ poziom cen surowca wpływał także na sytuację eksporterów z państw, których dotyczy postępowanie, tymczasowo stwierdzono, że wzrost cen surowców nie mógł mieć wpływu na istotną szkodę przemysłu unijnego w okresie badanym.

8.3.3. Wyniki przemysłu unijnego w wywozie

Tabela 13

Wielkość wywozu i ceny jednostkowe

Wskaźnik 2007 = 100	2007	2008	2009	OD
Wywóz (w tonach)	100	80	140	152
Średnia cena eksportowa	100	104	103	91

Źródło: Odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu.

- (113) Wyniki w wywozie zostały również zbadane jako jeden ze znanych czynników, innych niż przywóz po cenach dumpingowych, który mógł działać na szkodę przemysłu unijnego, aby upewnić się, że żadna szkoda wynikająca z tego rodzaju innych czynników nie została przypisana przywózowi po cenach dumpingowych.
- (114) Z analizy wynika, że sprzedaż eksportowa niepowiązanym stronom przez współpracującego producenta unijnego stanowiła znaczną część tej sprzedaży (około 30 %). W okresie badanym wielkość wywozu prowadzonego przez współpracującego producenta unijnego zwiększyła się o 52 %, podczas gdy cena jedno-

stkowa sprzedaży eksportowej znacząco spadła, w przeciwieństwie do ceny sprzedaży w Unii współpracującego producenta unijnego, która znacznie wzrosła. W dochodzeniu wykazano, że wywóz odgrywał ważną rolę w utrzymaniu wykorzystania mocy produkcyjnych na poziomie wystarczającym do pokrycia kosztów stałych i kosztów inwestycji w maszyny. Nawet jeżeli sprzedaż eksportowa prowadzona była po cenach niższych niż ceny stosowane na rynku unijnym, niski poziom tych cen był rezultatem konkurencji ze strony kwasu szczawiowego sprzedawanego po niskich cenach na rynku eksportowym przez eksporterów z państw, których dotyczy postępowanie. W dochodzeniu wykazano, że wywóz ten pozwolił współpracującemu producentowi unijnemu na zmniejszenie doznanej szkody na rynku UE i w związku z tym nie ma wpływu na związek przyczynowy między przywozem po cenach dumpingowych z państw, których dotyczy postępowanie, a szkodą doznaną przez przemysł unijny.

8.3.4. Przywóz z innych państw trzecich

- (115) Wobec braku przywozu z państw innych niż państwa, których dotyczy postępowanie, czynnik ten nie miał wpływu na rynek UE.

8.3.5. Użytek własny

- (116) Jak wspomniano w motywach 52–55 powyżej, wykorzystanie na użytek własny jest ograniczone do transferów na użytek własny jednego z producentów unijnych, w przypadku którego kwas szczawiowy wykorzystywany jest do produkcji szczawianów w obrębie przedsiębiorstwa. Sprzedaż szczawianów generuje znaczne zyski i umożliwiła producentowi kontynuację działalności pomimo strat ponoszonych w związku z produkcją kwasu szczawiowego. Element ten nie ma zatem wpływu na znaczną szkodę poniesioną przez przemysł unijny.

8.3.6. Kryzys gospodarczy

- (117) W 2009 r. unijna konsumpcja kwasu szczawiowego była o połowę mniejsza niż w 2008 r. ze względu na kryzys gospodarczy, co wpłynęło na zmniejszenie wielkości sprzedaży przemysłu unijnego (-40 %) i jej wartości (-45 %). Dzięki obniżeniu w tym okresie cen o około 5 % przemysł mógł jednak zwiększyć udział w rynku (11 %) i tym samym zmniejszyć negatywny wpływ kryzysu. W 2009 r. przemysł znalazł się niemal na progu rentowności.
- (118) Choć kryzys gospodarczy w latach 2008–2009 mógł mieć wpływ na ogólnie słabe wyniki przemysłu unijnego, nie można jednak uznać, że wpływ ten był na tyle duży, by oznaczał zerwanie związku przyczynowego między przywozem po cenach dumpingowych, a szkodą dla przemysłu unijnego.

8.4. Wnioski w sprawie związku przyczynowego

- (119) Powyższa analiza wykazała, że miał miejsce znaczny wzrost wielkości sprzedaży i udziału w rynku państw, których dotyczy postępowanie, w okresie badanym. Ponadto stwierdzono, że przywóz prowadzony był po cenach dumpingowych, które były znacznie – o prawie 22 % – niższe od cen stosowanych przez przemysł unijny na rynku unijnym za produkt objęty postępowaniem w OD.
- (120) Ten wzrost wielkości i udziału w rynku taniego przywozu po cenach dumpingowych z państw, których dotyczy postępowanie, osiągnięto pomimo ogólnego zmniejszenia popytu na tynku unijnym w okresie badanym. Rosnący udział przywozu w rynku miał miejsce w tym samym momencie, co negatywne zmiany w zakresie udziału w rynku przemysłu unijnego. Równocześnie odnotowano pogorszenie głównych wskaźników sytuacji gospodarczej i finansowej przemysłu unijnego, co przedstawiono powyżej.
- (121) Zmniejszenie się konsumpcji na rynku unijnym w 2009 r. negatywnie wpłynęło na wyniki przemysłu unijnego. Nie można jednak uznać, że wpływ tego i innych czynników był wystarczający, by przerwać związek przyczynowy pomiędzy przywozem po cenach dumpingowych a szkodą dla przemysłu unijnego.
- (122) Na podstawie powyższej analizy, w której odpowiednio rozróżniono i oddzielono wpływ na sytuację przemysłu unijnego wszystkich znanych czynników od szkodliwego wpływu przywozu po cenach dumpingowych, tymczasowo stwierdza się, że przywóz po cenach dumpingowych z państw, których dotyczy postępowanie, spowodował istotną szkodę dla przemysłu unijnego w rozumieniu art. 3 ust. 6 rozporządzenia podstawowego.
- (125) Jeden z dwóch producentów unijnych nie wyraził sprzeciwu wobec wszczęcia dochodzenia, ale nie dostarczył dalszych informacji i nie współpracował w dochodzeniu.
- (126) Przemysł unijny poniósł istotną szkodę spowodowaną przywozem po cenach dumpingowych z państw, których dotyczy postępowanie. Należy przypomnieć, że większość istotnych wskaźników szkody wykazała negatywne tendencje w okresie badanym. W szczególności wskaźniki szkody związane z wynikami finansowymi przemysłu unijnego, takie jak rentowność, przepływy pieniężne i zwrot z inwestycji znacznie się pogorszyły. Uznaje się, że przy braku środków poprawa w sektorze kwasu szczawiowego nie będzie wystarczająca, aby umożliwić poprawę sytuacji finansowej przemysłu unijnego i sytuacja ta może nadal się pogarszać.
- (127) Oczekuje się, że wprowadzenie środków przywróci skuteczne i uczciwe warunki handlu na rynku unijnym, umożliwiając przemysłowi unijnemu dostosowanie cen kwasu szczawiowego tak, aby odzwierciedlały koszty produkcji. Można oczekiwać, że wprowadzenie środków pozwoli przemysłowi unijnemu odzyskać przynajmniej część udziału w rynku utraconego w okresie badanym i że będzie to miało dalszy pozytywny wpływ na jego sytuację gospodarczą i rentowność.
- (128) Stwierdzono zatem, że wprowadzenie tymczasowych środków antidumpingowych na przywóz kwasu szczawiowego pochodzącego z ChRL i Indii będzie w interesie przemysłu unijnego.

9. INTERES UNII

9.1. Uwaga wstępna

- (123) Zgodnie z art. 21 rozporządzenia podstawowego zbadano, czy pomimo wstępnego stwierdzenia wystąpienia dumpingu wyrządzającego szkodę istnieją istotne powody, aby stwierdzić, że wprowadzenie tymczasowych środków antidumpingowych w tym konkretnym przypadku nie leży w interesie Unii. Analiza interesu Unii oparta została na ocenie wszystkich wchodzących w grę interesów, w tym interesu przemysłu unijnego, importerów i użytkowników produktu objętego postępowaniem.

9.2. Interes przemysłu unijnego

- (124) Na przemysł unijny składa się dwóch producentów dysponujących zakładami produkcyjnymi znajdującymi się w różnych państwach członkowskich Unii, zatrudniających bezpośrednio 30–50 osób przy produkcji i sprzedaży produktu podobnego.

9.3. Interes importerów

- (129) Odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu otrzymano od ośmiu niepowiązanych importerów. Trzech z nich prowadziło jedynie przywóz niewielkich ilości produktu objętego postępowaniem i mogło przenieść wzrost cen na swoich klientów. Niektórzy z nich stwierdzili, że mogą rozważyć usunięcie produktu z zestawu importowanych przez nich produktów, jeżeli nałożone zostałyby cła antidumpingowe.
- (130) Czwarty importer stwierdził, że jego klienci mogliby zastosować proces uszlachetnienia czynnego wszystkich produktów końcowych, do których produkcji wykorzystywany jest kwas szczawiowy i które są wywożone ponownie poza UE. Nałożenie środków antidumpingowych nie miałyby zatem znacznego wpływu na tego importera.
- (131) W związku z powyższym tymczasowo stwierdza się, że nałożenie środków zasadniczo nie powinno mieć znacznego wpływu na importerów. Importerzy kwasu szczawiowego uzyskują ogólnie wysoką marżę zysku i można oczekiwać, że będą mogli przenieść wzrost cen na swoich klientów.

9.4. Interes użytkowników

- (132) Współpracujący użytkownicy reprezentowali 22 % unijnej konsumpcji kwasu szczawiowego w OD. W dochodzeniu wykazano, że w badaniu interesu UE w odniesieniu do użytkowników istotne jest rozróżnienie między wykorzystywaniem *nierafinowanego* i *rafinowanego* kwasu szczawiowego. Współpracujący przemysł unijny produkuje nierafinowany kwas szczawiowy, podczas gdy drugi, niewspółpracujący producent unijny produkuje rafinowany kwas szczawiowy, wykorzystywany głównie w sektorach farmaceutycznym, żywnościowym i pozyskiwania drobno mielonych proszków metalicznych.
- (133) Użytkownicy nierafinowanego kwasu szczawiowego twierdzili, że nałożenie środków doprowadzi do wzrostu cen stosowanych przez współpracujący przemysł unijny, który jest jedynym dostawcą w UE. Z drugiej strony, użytkownicy stwierdzili także, że całkowite uzależnienie od przywozu z zagranicy byłoby niekorzystne.
- (134) W przypadku użytkowników produkujących produkty czyszczące i wybielające kwas szczawiowy stanowi jedynie niewielką część surowców i prawdopodobnie mogliby oni przenieść wzrost cen na swoich klientów lub zmienić skład produktów, jeśli to możliwe, wykorzystując w miejsce kwasu szczawiowego produkty zastępcze.
- (135) W przypadku użytkowników wytwarzających produkty do polerowania kwas szczawiowy stanowi większą część kosztów surowców i jest niezastąpiony. Ze względu na konkurencję producentów spoza EU jest mało prawdopodobne, by użytkownicy mogli w pełni przenieść wzrost cen na swoich klientów. Eksportują oni jednak 95 % swoich produktów poza UE, więc mogą się zwrócić o zwrot ceł w ramach systemu uszlachetniania czynnego.
- (136) W przypadku użytkowników wykorzystujących kwas szczawiowy do innych zastosowań, takich jak recykling metali ze złomu, kwas szczawiowy stanowi ważną część całości kosztów produkcji produktu końcowego, do którego wytwarzania jest stosowany. Rynek produktu końcowego jest bardzo niestabilny. Kwas szczawiowy jest niezastąpionym składnikiem procesu produkcji. Główne unijne przedsiębiorstwo zajmujące się recyklingiem metali ze złomu kupuje obecnie cały niezbędny mu kwas szczawiowy od producentów unijnych. W przypadku nałożenia ceł antidumpingowych przemysł ten ma możliwość wyboru, czy i w jakim stopniu podniesie ceny, tak aby skorzystać z nałożenia ceł. W przypadku tego użytkownika wpływ nałożenia środków nie jest zatem jasny. Biorąc pod uwagę fakt, że użytkownik ten osiąga obecnie niskie zyski ze sprzedaży produktu końcowego, jakkolwiek wzrost cen będzie miał negatywny wpływ, jeżeli nie będzie on mógł przenieść wzrostu cen na swoich klientów.
- (137) „Rafinowany” kwas szczawiowy jest wykorzystywany między innymi do produkcji proszku niektórych metali.

Kwas szczawiowy stanowi znaczną część całości kosztów produkcji. W tym procesie kwas szczawiowy jest niezastąpiony. Zyski osiągane w tym sektorze mogą jednak być znaczne. Ponieważ w sektorze tym powszechne są kontrakty roczne, w perspektywie krótkoterminowej przeniesienie wzrostu cen będzie trudne. Niemniej, biorąc pod uwagę fakt, że najniższa proponowana stawka cła wynosi 14,6 %, a osiągane zyski są wysokie, w perspektywie krótkoterminowej możliwa byłaby absorpcja wzrostu cen.

- (138) Jeden użytkownik twierdził, że produkcja rafinowanego kwasu szczawiowego nie była wystarczająca w stosunku do popytu. W tym zakresie stwierdzono, że istniejący w Unii niedobór produkcji rafinowanego kwasu szczawiowego w stosunku do jego konsumpcji wynosi około 1 000-2 000 ton rocznie. Biorąc pod uwagę fakt, że większość produkcji produktu końcowego, do której wykorzystywany jest rafinowany kwas szczawiowy, jest eksportowana, użytkownicy mają możliwość działania w systemie uszlachetniania czynnego.

9.5. Wnioski dotyczące interesu Unii

- (139) W związku z powyższym stwierdzono wstępnie, na podstawie dostępnych informacji dotyczących interesu Unii, że nie ma istotnych argumentów przeciwko wprowadzeniu tymczasowych środków na przywóz kwasu szczawiowego pochodzącego z ChRL i Indii.

10. TYMCZASOWE ŚRODKI ANTYDUMPINGOWE

10.1. Poziom usuwający szkodę

- (140) W świetle wniosków dotyczących dumpingu, szkody, związku przyczynowego i interesu Unii należy wprowadzić tymczasowe środki antidumpingowe w celu zapobieżenia dalszym szkodom dla przemysłu unijnego wynikającym z przywozu po cenach dumpingowych.
- (141) W celu ustalenia poziomu takich środków wzięto pod uwagę ustalone marginesy dumpingu, a także kwotę cła niezbędną do usunięcia szkody ponoszonej przez przemysł unijny.
- (142) Przy obliczaniu poziomu cła niezbędnego do usunięcia skutków dumpingu wyrządzającego szkodę uznano, że środki powinny umożliwić przemysłowi unijnemu pokrycie kosztów produkcji oraz osiągnięcie ze sprzedaży produktu podobnego w Unii takiego zysku przed opodatkowaniem, jaki byłby możliwy dla tego rodzaju przemysłu w takim sektorze w normalnych warunkach konkurencji, czyli gdyby nie istniał przywóz po cenach dumpingowych. Uznaje się, że zysk, który mógłby zostać osiągnięty w przypadku braku przywozu po cenach dumpingowych, wynosi 8 % obrotu oraz że taki margines zysku można uznać za odpowiednie minimum, jakiego mógłby oczekiwać przemysł unijny w przypadku braku dumpingu wyrządzającego szkodę.

- (143) Na tej podstawie obliczono cenę produktu podobnego niewyrządzającą szkody przemysłowi unijnemu. Cenę niewyrządzającą szkody otrzymano poprzez dodanie wyżej wspomnianego marginesu zysku wynoszącego 8 % do kosztów produkcji.
- (144) Niezbędną podwyżkę cen ustalono następnie na podstawie porównania, w podziale na typy produktów, średniej ważonej ceny importowej współpracujących producentów eksportujących z ChRL i Indii, odpowiednio dostosowanej po uwzględnieniu kosztów przywozu i opłat celnych, z niewyrządzającą szkody ceną typów produktów sprzedawanych przez przemysł unijny na rynku unijnym w OD. Wszelkie różnice wynikające z tego porównania zostały następnie wyrażone w postaci odsetka średniej wartości importowej CIF porównywalnych typów.

10.2. Środki tymczasowe

- (145) W związku z powyższym uznaje się, że zgodnie z art. 7 ust. 2 rozporządzenia podstawowego należy wprowadzić tymczasowe środki antydumpingowe względem przywozu pochodzącego z ChRL i Indii na poziomie marginesu dumpingu lub marginesu szkody, w zależności od tego, która z tych wartości jest niższa, zgodnie z zasadą niższego cła.
- (146) Indywidualne stawki cła antydumpingowego określone w niniejszym rozporządzeniu zostały określone na podstawie ustaleń niniejszego dochodzenia. Odzwierciedlają one zatem sytuację ustaloną podczas dochodzenia, dotyczącą tych przedsiębiorstw. Wspomniane stawki celne (w odróżnieniu od ogólnokrajowego cła

stosowanego do „wszystkich pozostałych przedsiębiorstw”) mają wyłączone zastosowanie do przywozu produktów pochodzących z ChRL i Indii i wyprodukowanych przez dane przedsiębiorstwa tj. przez konkretne wymienione podmioty prawne. Przywożone produkty wytworzone przez inne przedsiębiorstwa, których nazwa i adres nie zostały wymienione w części normatywnej niniejszego rozporządzenia, łącznie z podmiotami powiązanymi z przedsiębiorstwami konkretnie wymienionymi, nie mogą korzystać z tych stawek i do ich produktów stosowane są stawki dla „wszystkich pozostałych przedsiębiorstw”.

- (147) Wszelkie wnioski o zastosowanie wspomnianych indywidualnych stawek cła antydumpingowego dla przedsiębiorstw (np. po zmianie nazwy podmiotu lub po utworzeniu nowych podmiotów zajmujących się produkcją lub sprzedażą) należy kierować do Komisji⁽¹⁾ wraz z wszystkimi odpowiednimi informacjami, w szczególności dotyczącymi wszelkich zmian w zakresie działalności przedsiębiorstwa związanej z produkcją, sprzedażą na rynek krajowy i na rynki zagraniczne, wynikających np. z wyżej wspomnianej zmiany nazwy lub zmiany podmiotu zajmującego się produkcją lub sprzedażą. W razie potrzeby rozporządzenie zostanie odpowiednio zmienione poprzez aktualizację wykazu przedsiębiorstw korzystających z indywidualnych stawek cła.
- (148) Aby zapewnić należyte egzekwowanie cła antydumpingowego, poziom cła rezydualnego powinien mieć zastosowanie nie tylko do niewspółpracujących producentów eksportujących, lecz również do tych producentów, którzy nie dokonywali wywozu do Unii w OD.

(149) Margines dumpingu i szkody został ustalony następująco:

Państwo	Przedsiębiorstwo	Margines dumpingu %	Margines szkody %
Indie	Punjab Chemicals and Crop Protection Limited (PCCPL)	22,8	40,8
	Wszystkie pozostałe przedsiębiorstwa	43,6	50,7
ChRL	Shandong Fengyuan Chemicals Stock Co., Ltd i Shandong Fengyuan Uranus Advanced Material Co., Ltd	37,7	54,5
	Yuanping Changyuan Chemicals Co., Ltd	14,6	22,1
	Wszystkie pozostałe przedsiębiorstwa	52,2	66,3

11. PRZEPISY KOŃCOWE

- (150) Każdy producent eksportujący kwasu szczawiowego w ChRL, który jeszcze się nie zgłosił, gdyż uznał, że nie spełnia kryteriów koniecznych do przyznania MET lub IT, ale który uważa, że należy ustalić dla niego odrębny poziom cła, winien zgłosić się do Komisji Europejskiej w terminie dziesięciu dni od następnego dnia po opublikowaniu niniejszego rozporządzenia w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*⁽²⁾.

⁽¹⁾ European Commission, Directorate-General for Trade, Directorate H, 1049 Brussels, Belgium.

⁽²⁾ W takich sytuacjach Komisja zgromadzi informacje w świetle uwag wyrażonych przez Organ Apelacyjny Światowej Organizacji Handlu w jego sprawozdaniu DS 397 (EC-Fasteners), w szczególności w pkt 371–384 (zob. www.wto.org). Jednak fakt, że Komisja gromadzi te informacje, nie przesądza o tym, czy i jaką wagę Unia Europejska przywiąże do wymienionego orzeczenia w ramach niniejszego dochodzenia.

- (151) Aby zapewnić dobre zarządzanie, należy ustalić okres, w którym zainteresowane strony, które zgłosiły się w terminie określonym w zawiadomieniu o wszczęciu, mogłyby przedstawić swoje opinie na piśmie oraz złożyć wnioski o przesłuchanie.
- (152) Ustalenia w sprawie nałożenia ceł antydumpingowych dokonane na potrzeby niniejszego rozporządzenia mają charakter tymczasowy i mogą zostać ponownie rozważone przy dokonywaniu wszelkich ostatecznych ustaleń,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

1. Niniejszym nakłada się tymczasowe cło antydumpingowe na przywóz kwasu szczawiowego w postaci dihydratu (numer CUS 0028635-1 i numer CAS 6153-56-6) lub w postaci bezwodnej (numer CUS 0021238-4 i numer CAS 144-62-7), w roztworze wodnym lub nie, objętego obecnie kodem CN ex 2917 11 00 (kod TARIC 2917 11 00 91) i pochodzącego z Chińskiej Republiki Ludowej i Indii.

2. Stawka tymczasowego cła antydumpingowego stosowana do cen netto na granicy Unii przed ocleniem produktu opisanego w ust. 1, wytwarzanego przez niżej wymienione przedsiębiorstwa, jest następująca:

Państwo	Przedsiębiorstwo	Cło tymczasowe %	Dodatkowy kod TARIC
Indie	Punjab Chemicals and Crop Protection Limited	22,8	B230
	Wszystkie pozostałe przedsiębiorstwa	43,6	B999
ChRL	Shandong Fengyuan Chemicals Stock Co., Ltd; Shandong Fengyuan Uranus Advanced Material Co., Ltd.	37,7	B231
	Yuanping Changyuan Chemicals Co., Ltd;	14,6	B232
	Wszystkie pozostałe przedsiębiorstwa	52,2	B999

3. Dopuszczenie do swobodnego obrotu na terenie Unii produktu, o którym mowa w ust. 1, uwarunkowane jest wpłaconiem zabezpieczenia w wysokości kwoty cła tymczasowego.

4. O ile nie określono inaczej, zastosowanie mają obowiązujące przepisy dotyczące należności celnych.

Artykuł 2

1. Nie naruszając przepisów art. 20 rozporządzenia (WE) nr 1225/2009, zainteresowane strony mogą zwrócić się o ujawnienie istotnych faktów i ustaleń, na podstawie których przyjęto niniejsze rozporządzenie, przedstawić swoje opinie na

piśmie i wystąpić o możliwość złożenia przed Komisją ustnych wyjaśnień w ciągu jednego miesiąca od daty wejścia w życie niniejszego rozporządzenia.

2. Zgodnie z art. 21 ust. 4 rozporządzenia (WE) nr 1225/2009 zainteresowane strony mogą przedstawiać uwagi dotyczące stosowania niniejszego rozporządzenia przez okres jednego miesiąca od daty jego wejścia w życie.

Artykuł 3

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Artykuł 1 niniejszego rozporządzenia obowiązuje przez okres sześciu miesięcy.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 19 października 2011 r.

W imieniu Komisji
José Manuel BARROSO
Przewodniczący

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) NR 1044/2011**z dnia 19 października 2011 r.****rejestrujące w rejestrze gwarantowanych tradycyjnych specjalności nazwę [Kabanosy (GTS)]**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 509/2006 z dnia 20 marca 2006 r. w sprawie produktów rolnych i środków spożywczych będących gwarantowanymi tradycyjnymi specjalnościami⁽¹⁾, w szczególności jego art. 9 ust. 5 akapit trzeci,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Zgodnie z art. 8 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 509/2006 wniosek Polski o rejestrację nazwy „Kabanosy” otrzymany dnia 22 stycznia 2007 r. został opublikowany w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* (2).
- (2) Republika Czeska, Niemcy i Austria zgłosiły sprzeciw wobec tej rejestracji zgodnie z art. 9 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 509/2006. Sprzeciwu te zostały uznane za dopuszczalne na podstawie art. 9 ust. 3 akapit pierwszy lit. a) wymienionego rozporządzenia.
- (3) W piśmie z dnia 26 stycznia 2010 r. Komisja wezwała zainteresowane państwa członkowskie do podjęcia stosownych konsultacji.
- (4) Podczas gdy w wyznaczonych ramach czasowych osiągnięto porozumienie między Austrią i Polską oraz między Republiką Czeską i Polską, nie udało się wypracować takiego porozumienia między Niemcami a Polską. W związku z tym Komisja zmuszona jest podjąć decyzję zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 18 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 509/2006.
- (5) Oświadczenia o sprzeciwie dotyczyły niezgodności z warunkami ustanowionymi w art. 2 i 4 rozporządzenia (WE) nr 509/2006.
- (6) Nie stwierdzono wyraźnego błędu potwierdzającego zarzuty dotyczące niezgodności z art. 2 rozporządzenia (WE) nr 509/2006 w odniesieniu do specyficznego charakteru „Kabanosów”. Ze względu na swoje cechy opisane w specyfikacji (cechy mięsa, smak i wyjątkowy kształt) „Kabanosy” wyraźnie różnią się od innych podobnych produktów z tej samej kategorii, a więc spełniają one wymogi definicji specyficznego charakteru

z art. 2 ust. 1 lit. a) wymienionego rozporządzenia. W specyfikacji „Kabanosy” zostały opisane jako długie, cienkie batony suszonej kielbasy, odkręcone z jednej strony, równomiernie pomarszczone i złożone na pół, co należy uznać za nieodłączną cechę produktu, a nie za kwestię sposobu prezentacji produktu. Wreszcie ustanowienie norm dotyczących „Kabanosów” na szczeblu krajowym nie uniemożliwia rejestracji tej nazwy, ponieważ ich ustanowienie miało na celu określenie specyfiki produktu, a co za tym idzie – w tym przypadku stosuje się derogację, o której mowa w art. 2 ust. 2 akapit trzeci wymienionego rozporządzenia.

- (7) Nie stwierdzono również wyraźnego błędu, który potwierdzałby zarzut sformułowany w sprzeciwie, jakoby nie spełniono wymogów ustanowionych w art. 4 rozporządzenia (WE) nr 509/2006. Nazwa „Kabanosy” nie odnosi się jedynie do informacji natury ogólnej używanych w odniesieniu do grupy produktów ani nie jest ona myląca. Dlatego też nie dotyczy jej art. 4 ust. 3 akapit drugi wymienionego rozporządzenia. Specyficzny charakter nie jest również związany z miejscem pochodzenia lub pochodzeniem geograficznym produktu. W specyfikacji produktu ustanowiono natomiast kryterium jakości dotyczące określonej populacji świń, które ma wpływ na jakość gotowego produktu, a więc także na specyficzny charakter „Kabanosów”. Główne elementy decydujące o tradycyjnym charakterze „Kabanosów” to stosowanie tradycyjnych surowców oraz tradycyjnej metody produkcji; elementy te spełniają zatem wymogi art. 4 ust. 1 wymienionego rozporządzenia.
- (8) W odniesieniu do istnienia kilku innych wersji przedmiotowej nazwy, różniących się pod względem językowym lub ortograficznym, wniosek o rejestrację zgodnie z art. 6 ust. 2 lit. a) rozporządzenia (WE) nr 509/2006 został złożony jedynie w odniesieniu do nazwy „Kabanosy”.
- (9) Nie wystąpiono o ochronę, o której mowa w art. 13 ust. 2 wymienionego rozporządzenia. Rejestracja bez zastrzeżenia nazwy dopuszcza jednak możliwość, aby zarejestrowana nazwa była nadal używana na etykietach produktów, które nie odpowiadają zarejestrowanej specyfikacji, pod warunkiem że na etykiecie nie zostanie umieszczone oznaczenie „tradycyjna gwarantowana specjalność”, skrót „GTS” lub powiązane logo UE. Po zarejestrowaniu nazwy „Kabanosy” nadal istniała będzie możliwość produkowania i wprowadzania na rynek produktów podobnych do „Kabanosów” pod nazwą „Kabanosy” – tyle że bez odniesienia do unijnej rejestracji. Dlatego też zarejestrowanie nazwy „Kabanosy” jako gwarantowanej tradycyjnej specjalności w żaden sposób nie ograniczy praw innych producentów do używania podobnej lub nawet identycznej nazwy wobec swoich produktów.

(1) Dz.U. L 93 z 31.3.2006, s. 1.

(2) Dz.U. C 156 z 9.9.2009, s. 27.

- (10) Aby uszanować zasadę uczciwego i tradycyjnego stosowania oraz uniknąć faktycznego prawdopodobieństwa wprowadzenia w błąd, na etykietach „Kabanosów” należy umieścić oznaczenie – w językach krajów, w których produkt ten wprowadzany jest do obrotu – informujące konsumentów, że został on wytworzony zgodnie z polską tradycją.
- (11) W świetle powyższego nazwę „Kabanosy” należy zarejestrować w rejestrze gwarantowanych tradycyjnych specjalności oraz odpowiednio zaktualizować specyfikację produktu.
- (12) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Stałego Komitetu ds. Gwarantowanych Tradycyjnych Specjalności,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Nazwa wymieniona w załączniku I do niniejszego rozporządzenia zostaje niniejszym wpisana do rejestru gwarantowanych tradycyjnych specjalności.

Artykuł 2

Skonsolidowana specyfikacja produktu znajduje się w załączniku II do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 3

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 19 października 2011 r.

W imieniu Komisji
José Manuel BARROSO
Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK I

Produkty przeznaczone do spożycia przez ludzi wymienione w załączniku I do Traktatu WE:

Klasa 1.2. Produkty wytworzone na bazie mięsa (podgotowanego, solonego, wędzonego itd.)

POLSKA

Kabanosy (GTS)

ZAŁĄCZNIK II

WNIOSEK O REJESTRACJĘ GTS
ROZPORZĄDZENIE RADY (WE) NR 509/2006
„KABANOSY”
NR WE: PL-TSG-0007-0050-22.01.2007

1. Nazwa i adres grupy składającej wniosek

Nazwa: Związek „Polskie Mięso”
Adres: ul. Chałubińskiego 8, 00-613 Warszawa
Telefon: +48 228302657
Faks: +48 228301648
E-mail: info@polskie-mieso.pl

2. Państwo członkowskie lub kraj trzeci

Polska

3. Specyfikacja produktu**3.1. Nazwa(-y) przeznaczona(-e) do rejestracji (art. 2 rozporządzenia (WE) nr 1216/2007)**

„Kabanosy”

Na etykiecie znajduje się oznaczenie „Wyprodukowano zgodnie z polską tradycją” przetłumaczone na język kraju, w którym produkt wprowadzany jest do obrotu.

3.2. Należy określić, czy nazwa

jest specyficzna sama w sobie

wyraża specyficzny charakter produktu rolnego lub środka spożywczego

Nazwa wyraża specyficzny charakter produktu. W dziewiętnastowiecznej Polsce i na Litwie określenia „kaban” lub jego zdrobnienia „kabanek” używano w odniesieniu do chowanych ekstensywnie wieprzków, które tuczono głównie ziemniakami, a otrzymywane z nich mięso zwyczajowo nazywano „kabanina”. Nazwa „kabanos” jest pochodną nazwy używanej do określania charakterystycznego wieprza.

3.3. Czy wniosek obejmuje zastrzeżenie nazwy na mocy art. 13 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 509/2006

Rejestracja z zastrzeżeniem nazwy

Rejestracja bez zastrzegania nazwy

3.4. Rodzaj produktu

Klasa 1.2. Produkty wytworzone na bazie mięsa (podgotowanego, solonego, wędzonego itd.)

3.5. Opis produktu rolnego lub środka spożywczego, którego dotyczy nazwa w pkt 3.1 (art. 3 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1216/2007)

„Kabanosy” to długie, cienkie batony suszonej kielbasy, odkręcone z jednej strony, równomiernie pomarszczone. Batony są złożone na pół a na zagięciu, w miejscu na którym były powieszony, znajduje się wgłębienie.

Powierzchnia „kabanosów” ma ciemnoczerwone zabarwienie z wiśniowym odcieniem. W przekroju widać ciemnoczerwone kawałki mięsa oraz kawałki słoniny o kremowym zabarwieniu.

Wrażenie w dotyku charakteryzuje gładka, sucha i równomiernie pomarszczona powierzchnia.

„Kabanosy” cechuje wyraźnie wyczuwalny smak pieczonego, peklowanego mięsa wieprzowego, a także lekki posmak kminku, pieprzu i wędzenia.

Skład chemiczny:

— zawartość białka – co najmniej 15,0 %

— zawartość wody – nie więcej niż 60,0 %

- zawartość tłuszczu – nie więcej niż 35,0 %
- zawartość soli – nie więcej niż 3,5 %
- zawartość azotanów (III) i azotanów (V) w przeliczeniu na NaNO_2 – nie więcej niż 0,0125 %

Tak dobrane wartości składu chemicznego zapewniają tradycyjną jakość produktu. Wydajność gotowego produktu musi być niższa niż 68 % w stosunku do użytego surowca mięsnego.

3.6. *Opis metody produkcji produktu rolnego lub środka spożywczego, którego dotyczy nazwa w pkt 3.1 (art. 3 ust. 2 rozporządzenia Komisji (WE) nr 1216/2007)*

Składniki

Mięso (100 kg surowca):

- wieprzowina klasy I o zawartości tłuszczu do 15 % – 30 kg
- wieprzowina klasy IIA o zawartości tłuszczu do 20 % – 40 kg
- wieprzowina klasy IIB o zawartości tłuszczu do 40 % – 30 kg

Przyprawy (na 100 kg mięsa):

- pieprz naturalny – 0,15 kg
- gałka muszkatołowa – 0,05 kg
- kminek – 0,07 kg
- cukier – 0,20 kg

Inne dodatki:

- mieszanka peklująca [oparta na mieszance soli kuchennej (NaCl) oraz azotanu sodu (NaNO_2)] – około 2 kg

Żywnienie przy produkcji wieprzowiny z przeznaczeniem do wyrobu „kabanosów”

Żywnienie nawiązuje do tuczu tłuszczowo-mięsnego. Celem jest wyprodukowanie świń o masie ciała do 120 kg, charakteryzujących się wyższą zawartością tłuszczu śródmięśniowego (powyżej 3 %).

- Tucz opiera się na rasach należących do późno dojrzewających, co przy odpowiednim trybie tuczu pozwala uzyskać pożądaną zawartość tłuszczu śródmięśniowego. Rasy wykorzystywane do tuczu pozbawione są genu RN a gen RYR 1T występuje u 20 % populacji.
- Tucz należy prowadzić w trzech fazach – I faza do około 60 kg, II faza do około 90 kg i III faza do 120 kg.
- Zwierzęta do 90 kg masy ciała tuczy się przy pomocy dwóch rodzajów mieszanek paszowych. W mieszankach (porcjach) stosuje się:
  - jako składniki energetyczne: śruty zbożowe – pszenną, jęczmienną, żytnią, owsianą, pszenżytnią lub kukurydzianą; śruta kukurydziana oraz śruta z odmian owsa nagiego stanowią do 30 % mieszanki,
  - jako składniki białkowe: śruty z łubinu, bobiku i grochu, śruta poekstrakcyjna sojowa, śruta poekstrakcyjna rzepakowa, makuchy rzepakowe, drożdże pastewne, lub susze z zielonek.
- W mieszankach paszowych (porcjach) dla zwierząt od 90 do 120 kg stosuje się:
  - jako składniki energetyczne: śruty: pszenną, jęczmienną, żytnią, pszenżytnią. W mieszankach (porcjach) nie może być stosowana śruta z kukurydzy ani z odmian owsa nagiego,
  - jako składniki białkowe: śruty z roślin strączkowych (łubinu, bobiku i grochu), śruta poekstrakcyjna sojowa, makuch rzepakowy lub śruta poekstrakcyjna rzepakowa oraz susz z zielonek.
- Przez cały okres tuczu w mieszankach i dawkach nie można stosować olejów roślinnych, pasz pochodzenia zwierzęcego – mleka w proszku, suszonej serwatki, mączki rybnej.

- Ilość energii metabolicznej w mieszankach we wszystkich fazach tuczu wynosi od 12 do 13 MJ EM/kg mieszanki. Zawartość białka w mieszankach w pierwszej fazie tuczu wynosi około 16–18 % mieszanki, w drugiej fazie tuczu 15–16 % a w trzeciej fazie tuczu około 14 % mieszanki.
- Porcje dla tuczników mogą opierać się na samych mieszankach treściwych lub mieszankach treściwych i paszach objętościowych – ziemniakach i zielonkach.

Etapy produkcji „kabanosów”

Etap 1

Wstępne rozdrabnianie wszystkich surowców mięsnych. Ujednorodnienie wielkości kawałków mięsa (około 5 cm średnicy).

Etap 2

Peklowanie tradycyjne (metodą suchą) przez około 48 godzin przy zastosowaniu mieszanki peklującej.

Etap 3

Rozdrabnianie mięsa klasy I do wielkości około 10 mm, rozdrabnianie mięsa klasy IIA i IIB do wielkości około 8 mm.

Etap 4

Mieszanie wszystkich surowców mięsnych z przyprawami: pieprzem naturalnym, gałką muszkatołową, kminkiem i cukrem.

Etap 5

Napełnianie w cienkie baranie osłonki o średnicy od 20 do 22 mm i odkręcanie z jednej strony w batony o długości około 25 cm.

Etap 6

Osadzanie w temperaturze nie wyższej niż 30 °C przez dwie godziny. Wstępne osuszenie powierzchni, „ulożenie się” składników wewnątrz batonów.

Etap 7

Osuszanie powierzchni a następnie wędzenie tradycyjną metodą w dymie ciepłym (przez około 150 minut), w dalszej kolejności pieczenie do uzyskania wewnątrz batonów temperatury minimum 70 °C.

Etap 8

Pozostawienie „kabanosów” w wyłączonej wędzarni na około 1 godzinę, dalej studzenie i chłodzenie do temperatury poniżej 10 °C.

Etap 9

Suszenie przez 3–5 dni w temperaturze od 14 do 18 °C i wilgotności 80 % aż do uzyskania pożądanej wydajności (nie więcej niż 68 %).

3.7. Specyficzny charakter produktu rolnego lub środka spożywczego (art. 3 ust. 3 rozporządzenia Komisji (WE) nr 1216/2007)

Specyficzny charakter „kabanosów” wynika z kilku charakterystycznych dla tego produktu cech:

- kruchości, soczystości i specyfiki mięsa,
- wyjątkowego smaku i zapachu,
- charakterystycznego, jednolitego kształtu.

Kruchość, soczystość i specyfika mięsa

Istotnym składnikiem „kabanosów” wpływającym na ich specyfikę jest mięso wieprzowe pochodzące od świń ras późno dojrzewających tuczonych do ok. 120 kg masy ciała, o cechach genetycznych opisanych w pkt 3.6. Dzięki przestrzeganiu tych wymogów uzyskuje się zawartość tłuszczu śródmięśniowego powyżej 3 %, zapewniając odpowiednie walory smakowe i technologiczne mięsa niezbędne przy produkcji „kabanosów”. Użycie takiego surowca i przestrzeganie tradycyjnej metody produkcji, ze szczególnym uwzględnieniem etapów: kutrowania, peklowania i wędzenia, zapewnia „kabanosom” wyjątkową kruchość i soczystość. Cechą charakterystyczną kabanosów jest również wyraźnie słyszalny w chwili ich przełamania dźwięk trzasku (tzw. „strzału”). Jest to efekt kruchości mięsa i odpowiedniego przygotowania „kabanosów”, w szczególności suszenia i wędzenia.

Wyjątkowy smak i zapach

Cechą wyróżniającą „kabanosy” wśród innych kielbas jest ich smak i zapach. Te cechy są wynikiem zastosowania w procesie produkcji odpowiednio dobranych przypraw i ich proporcji: pieprzu naturalnego, gałki muszkatołowej, kminku, cukru oraz właściwego procesu wędzenia, który dodatkowo potęguje walory smakowe produktu.

Jednolity, charakterystyczny kształt

Specyficzny charakter kabanosów związany jest przede wszystkim z ich niepowtarzalnym kształtem. „Kabanosy” mają kształt długich i cienkich suchych kielbas, odkręconych z jednej strony i równomiernie pomarszczonych.

3.8. Tradycyjny charakter produktu rolnego lub środka spożywczego (art. 3 ust. 4 rozporządzenia Komisji (WE) nr 1216/2007)

Tradycyjny sposób produkcji i skład

„Kabanosy”, czyli cienkie podsuszone i podwędzone kielbaski wieprzowe w jelitach baranich, spożywano powszechnie na ziemiach polskich już w latach dwudziestych i trzydziestych XX wieku. Wyrabiano je w niewielkich wędliniarniach i masarniach o lokalnym zasięgu handlowym pod jedną nazwą, ale w różnych odmianach regionalnych. Te różnice odnosiły się przede wszystkim do stosowanych przypraw, ale i jakości samych kielbas. Wydawnictwa kulinarne i żywieniowe z tego okresu, takie jak „Wyrób wędlin i innych przetworów mięsnych sposobem domowym” autorstwa M. Karczewskiej, wydane w 1937 roku w Warszawie, upowszechniały receptury i ujednoczoną technologię wyrobu „kabanosów”, co sprzyjało umocnieniu ich marki i podnoszeniu jakości. Zaletą tej kielbasy były walory smakowe i wydłużona trwałość, którą zapewniały zabiegi konserwacyjne, takie jak wędzenie i osuszanie.

Po 1945 roku dążenie do jakościowego rozwoju produktu ujęto w formy norm standaryzacyjnych. W 1948 r. Rozporządzeniem Ministrów Apropozycji oraz Przemysłu i Handlu z dnia 15 września 1948 r. (Dz.U. 44 poz. 334, 1948 r.) oficjalnie dopuszczono „kabanosy” do obrotu handlowego. Następnie unormowano kwestie technologiczno-produkcyjne zgodnie z normą nr RN-54/MPMIM1-Mięs-56 z dnia 30 grudnia 1954 r., a w 1964 roku w oparciu o historyczne tradycje produkcji opracowano jednolitą recepturę tej kielbasy, wprowadzając w życie wydaną w Warszawie normę Centrali Przemysłu Mięsnego – Przepisy wewnętrzne nr 21 – Kabanosy – receptura.

Kabanosy w czasach Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej (lata 1945–1989) zdobyły wielką popularność – kupowali je wszyscy. Zdobily wykwintnie zastawione świąteczne stoły, znakomicie nadawały się na podróży prowiant, na prezent, czy na zakąskę do wódki. Stały się też – obok szynki i bekonu – polską specjalnością eksportową.

Tradycyjny surowiec – mięso wieprzowe

„Kabanosy” wyrabiane są z mięsa specjalnie tuczonych wieprzy nazwanych kiedyś „kabanami”. Określenie „kaban” pojawia się w poemacie „Pan Tadeusz” z 1834 r. polskiego narodowego wieszcza Adama Mickiewicza. Oznaczało początkowo dzika, wieprza, także konia, ale w XIX wieku stosowano je już powszechnie, jak podaje „Encyklopedia Powszechna” t. 13 z 1863 roku wydana w Warszawie, dla określenia dobrze odkarmionego, tłustego młodego wieprza. Wieprz był specjalnie tuczony, by w efekcie uzyskać delikatne i wykwintne mięso z wysokim stopniem przetłuszczenia śródmięśniowego nadającym wyrobom silny, specyficzny smak, soczystość i kruchość. Pochodną „kabanina” stało się równie popularne w użyciu określenie „kabanina”, które zgodnie z definicją zamieszczoną w „Słowniku języka polskiego” wydanym w 1861 r. w Wilnie oznacza zazwyczaj mięso wieprzowe.

Mięso świń chowanych z przeznaczeniem na kabanosy musi charakteryzować się zawartością tłuszczu śródmięśniowego przekraczającą 3 %, tzw. marmurkowatością nadającą produktowi pożądaną kruchość, soczystość oraz doskonały smak. Użycie takiego mięsa zdecydowanie wpływa na jakość ostatecznego produktu, jego specyficzny charakter i jest zgodne z tradycyjną metodą wytwarzania.

3.9. Minimalne wymogi i procedury sprawdzania specyficznego charakteru (art. 4 rozporządzenia Komisji (WE) nr 1216/2007)

Ze względu na specyficzny charakter „kabanosów” kontroli podlegać powinny w szczególności:

1) Jakość surowca, stosowanego do produkcji (mięso wieprzowe, przyprawy), w tym:

- kontrola przydatności technologicznej mięsa,
- rodzaj tuczu,
- czas peklowania,
- przyprawy stosowane do produkcji kabanosów i proporcje, w jakich są używane;

2) Proces wędzenia „kabanosów”

W trakcie kontroli należy sprawdzić:

- zachowanie temperatury wędzenia tradycyjnego w dymie ciepłym oraz temperatury dogrzenia,

- zachowanie czasu oraz temperatury ponownego wędzenia zimnym dymem,
- używanie do wędzenia zimnym dymem zrębek bukowych;

3) Jakość wyrobu gotowego:

- zawartość białka,
- zawartość wody,
- zawartość tłuszczu,
- zawartość chlorku sodu,
- zawartość azotanów (III) oraz azotanów (V),
- smak i zapach;

4) Kształt produktu

Częstotliwość kontroli

Kontrolę w/w etapów należy przeprowadzić raz na dwa miesiące. W przypadku gdy wszystkie etapy będą przebiegały prawidłowo, częstotliwość kontroli można ograniczyć do dwóch w ciągu roku.

W przypadku wystąpienia nieprawidłowości w jednym etapie, należy przeprowadzać jego kontrolę ze zwiększoną częstotliwością (raz na 2 miesiące). Pozostałe etapy mogą być nadal sprawdzane z częstotliwością raz na pół roku.

4. Organy lub jednostki kontrolujące zgodność ze specyfikacją produktu

4.1. *Nazwa i adres*

Nazwa: Główny Inspektorat Jakości Handlowej Artykułów Rolno-Spożywczych

Adres: ul. Wspólna 30, 00-930 Warszawa, POLSKA

Telefon: +48 226232901

Faks: +48 226232099

E-mail: —

Organ publiczny/jednostka publiczna   Organ prywatny/jednostka prywatna

4.2. *Szczególne zadania organu lub jednostki*

Powyższy organ kontrolny jest odpowiedzialny za kontrolę wszystkich warunków specyfikacji.

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) NR 1045/2011

z dnia 19 października 2011 r.

w sprawie niezatwierdzenia substancji czynnej asulam, zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1107/2009 dotyczącym wprowadzania do obrotu środków ochrony roślin, oraz zmiany decyzji Komisji 2008/934/WE

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1107/2009 z dnia 21 października 2009 r. dotyczące wprowadzania do obrotu środków ochrony roślin i uchylające dyrektywę Rady 79/117/EWG i 91/414/EWG⁽¹⁾, w szczególności jego art. 13 ust. 2 oraz art. 78 ust. 2,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Zgodnie z art. 80 ust. 1 lit. c) rozporządzenia (WE) nr 1107/2009 dyrektywa Rady 91/414/EWG⁽²⁾ stosuje się, pod względem procedury i warunków zatwierdzenia, do substancji czynnych, w odniesieniu do których kompletność dokumentacji została potwierdzona zgodnie z art. 16 rozporządzenia Komisji (WE) nr 33/2008 z dnia 17 stycznia 2008 r. ustanawiającego szczegółowe zasady stosowania dyrektywy Rady 91/414/EWG w odniesieniu do zwykłej i przyspieszonej procedury oceny substancji czynnych objętych programem prac, o którym mowa w art. 8 ust. 2 tej dyrektywy, ale niewłączonych do załącznika I do tej dyrektywy⁽³⁾. Asulam jest substancją czynną, w odniesieniu do której kompletność dokumentacji została potwierdzona zgodnie z wymienionym rozporządzeniem.
- (2) W rozporządzeniach Komisji (WE) nr 451/2000⁽⁴⁾ i (WE) nr 1490/2002⁽⁵⁾ określono szczegółowe zasady realizacji drugiego i trzeciego etapu programu prac, o którym mowa w art. 8 ust. 2 dyrektywy 91/414/EWG, oraz wykazy substancji czynnych, które mają zostać poddane ocenie w celu ich ewentualnego włączenia do załącznika I do dyrektywy 91/414/EWG. Wykazy te zawierały asulam.
- (3) Zgodnie z art. 3 ust. 2 rozporządzenia Komisji (WE) nr 1095/2007 z dnia 20 września 2007 r. zmieniającego rozporządzenie (WE) nr 1490/2002 ustanawiające dodatkowe szczegółowe zasady realizacji trzeciego etapu programu prac określonego w art. 8 ust. 2 dyrektywy Rady 91/414/EWG oraz rozporządzenie (WE) nr 2229/2004 ustanawiające dodatkowe szczegółowe zasady wdrażania czwartego etapu programu pracy okre-

ślonego w art. 8 ust. 2 dyrektywy Rady 91/414/EWG⁽⁶⁾ powiadamiający wycofał swoje poparcie dla włączenia tej substancji czynnej do załącznika I do dyrektywy 91/414/EWG w terminie dwóch miesięcy od daty wejścia w życie rozporządzenia (WE) nr 1095/2007. W rezultacie, w związku z niewłączeniem asulamu przyjęto decyzję Komisji 2008/934/WE z dnia 5 grudnia 2008 r. dotyczącą niewłączenia niektórych substancji czynnych do załącznika I do dyrektywy Rady 91/414/EWG oraz cofnięcia zezwoleń na środki ochrony roślin zawierające te substancje⁽⁷⁾.

- (4) Zgodnie z art. 6 ust. 2 dyrektywy 91/414/EWG pierwotny powiadamiający (zwany dalej „wnioskodawcą”) złożył nowy wniosek o zastosowanie procedury przyspieszonej przewidzianej w art. 14–19 rozporządzenia Komisji (WE) nr 33/2008.
- (5) Wniosek przedłożono Zjednoczonemu Królestwu, państwu członkowskiemu, które zostało wyznaczone do pełnienia roli sprawozdawcy rozporządzeniem (WE) nr 1490/2002. Termin dotyczący procedury przyspieszonej został dotrzymany. Specyfikacja substancji czynnej i jej przewidywane zastosowania są takie same jak w przedmiocie decyzji 2008/934/WE. Wniosek ten spełnia również pozostałe wymogi materialne i proceduralne określone w art. 15 rozporządzenia (WE) nr 33/2008.
- (6) Zjednoczone Królestwo oceniło dodatkowe dane przekazane przez wnioskodawcę i sporządziło dodatkowe sprawozdanie. Dnia 6 listopada 2009 r. przekazało to sprawozdanie Europejskiemu Urzędowi ds. Bezpieczeństwa Żywności (zwanemu dalej „Urzędem”) i Komisji. Urząd przedstawił dodatkowe sprawozdanie pozostałym państwom członkowskim i wnioskodawcy w celu umożliwienia im zgłoszenia uwag, a otrzymane uwagi przesłał Komisji. Zgodnie z art. 20 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 33/2008 na wniosek Komisji Urząd przedstawił Komisji wnioski w sprawie oceny ryzyka dotyczącego asulamu w dniu 23 września 2010 r.⁽⁸⁾ Projekt sprawozdania z oceny, sprawozdanie dodatkowe i wnioski Urzędu zostały zweryfikowane przez państwa członkowskie oraz Komisję w ramach Stałego Komitetu ds. Łańcucha Żywnościowego i Zdrowia Zwierząt i sfinalizowane w dniu 14 lipca 2011 r. w formie sprawozdania z przeglądu dotyczącego asulamu, opracowanego przez Komisję.

⁽⁶⁾ Dz.U. L 246 z 21.9.2007, s. 19.

⁽⁷⁾ Dz.U. L 333 z 11.12.2008, s. 11.

⁽⁸⁾ Europejski Urząd ds. Bezpieczeństwa Żywności, „Conclusion on the peer review of the pesticide risk assessment of the active substance asulam” (Wnioski z weryfikacji oceny ryzyka stwarzanego przez pestycydy, dotyczącej substancji czynnej asulam), *Dziennik EFSA* 2010; 8(12):1822. [71 s.]. doi:10.2903/j.efsa.2010.1822. Dostępne na stronie internetowej: www.efsa.europa.eu/efsajournal.htm.

⁽¹⁾ Dz.U. L 309 z 24.11.2009, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 230 z 19.8.1991, s. 1.

⁽³⁾ Dz.U. L 15 z 18.1.2008, s. 5.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 55 z 29.2.2000, s. 25.

⁽⁵⁾ Dz.U. L 224 z 21.8.2002, s. 23.

- (7) Podczas dokonywania oceny tej substancji czynnej wskazano na pewne zagrożenia. Dotyczyły one w szczególności faktu, że niemożliwe było dokonanie rzetelnej oceny narażenia konsumentów, gdyż brakowało danych dotyczących obecności i toksyczności metabolitu sulfanilamidu, a także obecności innych potencjalnie istotnych metabolitów, które nie zostały ocenione w badaniach dostępnych pozostałości ani w badaniach nad przetwarzaniem. Ponadto brakowało danych na temat znaczenia zanieczyszczeń w specyfikacji technicznej substancji czynnej pod względem toksyczności. Co więcej, wskazano na wysokie ryzyko dla ptaków.
- (8) Komisja poprosiła wnioskodawcę o przedstawienie uwag w odniesieniu do wniosków Urzędu. Ponadto zgodnie z art. 21 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 33/2008 Komisja poprosiła wnioskodawcę o przedstawienie uwag w odniesieniu do projektu sprawozdania z przeglądu. Wnioskodawca przedstawił uwagi, które zostały dokładnie przeanalizowane.
- (9) Mimo argumentów wysuniętych przez wnioskodawcę nie udało się wyeliminować zagrożeń, o których mowa w motywie 7. Nie wykazano zatem, że można się spodziewać, iż w proponowanych warunkach stosowania środki ochrony roślin zawierające asulam spełniają zasadniczo wymogi ustanowione w art. 5 ust. 1 lit a) i b) dyrektywy 91/414/EWG.
- (10) Zgodnie z art. 13 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1107/2009 nie powinno się zatem zatwierdzić asulamu.
- (11) Jeśli państwa członkowskie przyznają dodatkowy okres na zużycie zapasów w myśl art. 46 rozporządzenia (WE) nr 1107/2009, w przypadku środków ochrony roślin zawierających asulam okres ten powinien upłynąć najpóźniej dnia 31 grudnia 2012 r. zgodnie z art. 3 akapit drugi decyzji 2008/934/WE.
- (12) Niniejsze rozporządzenie nie wyklucza możliwości złożenia nowego wniosku dotyczącego asulamu zgodnie z art. 7 rozporządzenia (WE) nr 1107/2009.
- (13) W celu zachowania przejrzystości należy skreślić w załączniku do decyzji 2008/934/WE pozycję dotyczącą asulamu.

- (14) Należy zatem odpowiednio zmienić decyzję 2008/934/WE.
- (15) Stały Komitet ds. Łańcucha Żywnościowego i Zdrowia Zwierząt nie wydał opinii. Uznano, że niezbędny jest akt wykonawczy i przewodniczący przedłożył komitetowi odwoławczemu projekt aktu wykonawczego do dalszego rozpatrzenia. Komitet odwoławczy nie wydał opinii,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Niezatwierdzenie substancji czynnej

Przedmiotowa substancja czynna nie zostaje zatwierdzona.

Artykuł 2

Środki przejściowe

Państwa członkowskie zapewniają wycofanie zezwoleń na środki ochrony roślin zawierające asulam do dnia 31 grudnia 2011 r.

Artykuł 3

Okres na zużycie zapasów

Dodatkowy okres na zużycie zapasów przyznany przez państwa członkowskie zgodnie z art. 46 rozporządzenia (WE) nr 1107/2009 jest możliwie najkrótszy i upływa najpóźniej dnia 31 grudnia 2012 r.

Artykuł 4

Zmiany w decyzji 2008/934/WE

W załączniku do decyzji 2008/934/WE skreśla się pozycję dotyczącą asulamu.

Artykuł 5

Wejście w życie i data rozpoczęcia stosowania

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 19 października 2011 r.

W imieniu Komisji
José Manuel BARROSO
Przewodniczący

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) NR 1046/2011**z dnia 19 października 2011 r.****ustanawiające standardowe wartości celne w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1234/2007 z dnia 22 października 2007 r. ustanawiające wspólną organizację rynków rolnych oraz przepisy szczegółowe dotyczące niektórych produktów rolnych („rozporządzenie o jednolitej wspólnej organizacji rynku”) ⁽¹⁾,uwzględniając rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 543/2011 z dnia 7 czerwca 2011 r. ustanawiające szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 1234/2007 w odniesieniu do sektorów owoców i warzyw oraz przetworzonych owoców i warzyw ⁽²⁾, w szczególności jego art. 136 ust. 1,

a także mając na uwadze, co następuje:

Rozporządzenie wykonawcze (UE) nr 543/2011 przewiduje, w zastosowaniu wyników wielostronnych negocjacji handlowych Rundy Urugwajskiej, kryteria do ustalania przez Komisję standardowych wartości celnych dla przywozu z państw trzecich, w odniesieniu do produktów i okresów określonych w części A załącznika XVI do wspomnianego rozporządzenia,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Standardowe wartości celne w przywozie, o których mowa w art. 136 rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 543/2011, są ustalone w załączniku do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 20 października 2011 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 19 października 2011 r.

*W imieniu Komisji,
za Przewodniczącego,*

José Manuel SILVA RODRÍGUEZ

*Dyrektor Generalny ds. Rolnictwa i Rozwoju
Obszarów Wiejskich*⁽¹⁾ Dz.U. L 299 z 16.11.2007, s. 1.⁽²⁾ Dz.U. L 157 z 15.6.2011, s. 1.

ZAŁĄCZNIK

Standardowe wartości celne w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw

(EUR/100 kg)

Kod CN	Kod krajów trzecich ⁽¹⁾	Standardowa stawka celna w przywozie
0702 00 00	EC	31,1
	MA	43,8
	MK	53,3
	ZA	35,6
	ZZ	41,0
0707 00 05	TR	142,5
	ZZ	142,5
0709 90 70	EC	33,4
	TR	133,8
	ZZ	83,6
0805 50 10	AR	54,2
	CL	60,5
	TR	65,3
	UY	56,8
	ZA	75,9
	ZZ	62,5
0806 10 10	BR	217,2
	CL	71,4
	MK	110,6
	TR	122,0
	ZA	64,2
	ZZ	117,1
0808 10 80	AR	61,9
	BR	62,6
	CA	105,4
	CL	99,9
	CN	58,0
	NZ	119,3
	US	82,9
	ZA	94,8
	ZZ	85,6
0808 20 50	AR	50,6
	CN	63,2
	TR	129,3
	ZZ	81,0

⁽¹⁾ Nomenklatura krajów ustalona w rozporządzeniu Komisji (WE) nr 1833/2006 (Dz.U. L 354 z 14.12.2006, s. 19). Kod „ZZ” odpowiada „innym pochodzeniom”.

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) NR 1047/2011**z dnia 19 października 2011 r.****w sprawie wydawania pozwoleń na przywóz czosnku w podokresie od dnia 1 grudnia 2011 r. do dnia 29 lutego 2012 r.**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1234/2007 z dnia 22 października 2007 r. ustanawiające wspólną organizację rynków rolnych oraz przepisy szczegółowe dotyczące niektórych produktów rolnych („rozporządzenie o jednolitej wspólnej organizacji rynku”) ⁽¹⁾,uwzględniając rozporządzenie Komisji (WE) nr 1301/2006 z dnia 31 sierpnia 2006 r. ustanawiające wspólne zasady zarządzania kontyngentami taryfowymi na przywóz produktów rolnych, podlegającym systemowi pozwoleń na przywóz ⁽²⁾, w szczególności jego art. 7 ust. 2,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzenie Komisji (WE) nr 341/2007 ⁽³⁾ otwiera kontyngenty taryfowe i ustanawia zarządzanie nimi oraz wprowadza system pozwoleń na przywóz i świadectw pochodzenia czosnku i innych produktów rolnych przywożonych z krajów trzecich.
- (2) Ilości, w odniesieniu do których tradycyjni importerzy i nowi importerzy złożyli wnioski o pozwolenia typu „A” w ciągu pierwszych siedmiu dni października 2011 r., zgodnie z art. 10 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 341/2007, przekraczają dostępne ilości produktów pochodzących z Chin oraz wszystkich państw trzecich innych niż Chiny i Argentyna.

(3) W związku z tym, zgodnie z art. 7 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1301/2006, należy określić zakres, w jakim wnioski o pozwolenia typu „A” przesłane Komisji najpóźniej czternastego dnia października 2011 r. mogą zostać zrealizowane zgodnie z art. 12 rozporządzenia (WE) nr 341/2007.

(4) W celu zapewnienia efektywnego zarządzania procedurą wydawania pozwoleń na przywóz niniejsze rozporządzenie powinno wejść w życie niezwłocznie po jego opublikowaniu,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Wnioski o pozwolenia na przywóz typu „A” złożone zgodnie z art. 10 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 341/2007 w ciągu siedmiu pierwszych dni października 2011 r. i przesłane Komisji najpóźniej czternastego dnia października 2011 r. zostają zrealizowane w zależności od odsetka ilości, w odniesieniu do których złożono wnioski, określonego w załączniku do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem jego opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 19 października 2011 r.

W imieniu Komisji,
za Przewodniczącego,

José Manuel SILVA RODRÍGUEZ

Dyrektor Generalny ds. Rolnictwa i Rozwoju
Obszarów Wiejskich

⁽¹⁾ Dz.U. L 299 z 16.11.2007, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 238 z 1.9.2006, s. 13.

⁽³⁾ Dz.U. L 90 z 30.3.2007, s. 12.

ZAŁĄCZNIK

Pochodzenie	Numer porządkowy	Współczynnik przydziału
Argentyna		
— Tradycyjni importerzy	09.4104	84,959795 %
— Nowi importerzy	09.4099	1,064155 %
Chiny		
— Tradycyjni importerzy	09.4105	43,180341 %
— Nowi importerzy	09.4100	0,381865 %
Pozostałe kraje trzecie		
— Tradycyjni importerzy	09.4106	100 %
— Nowi importerzy	09.4102	1,910605 %

DECYZJE

DECYZJA PRZEWODNICZĄCEGO KOMISJI EUROPEJSKIEJ

z dnia 13 października 2011 r.

w sprawie funkcji i zakresu uprawnień urzędnika przeprowadzającego spotkanie wyjaśniające w niektórych postępowaniach z zakresu konkurencji

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

(2011/695/UE)

PRZEWODNICZĄCY KOMISJI EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o Unii Europejskiej,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając Porozumienie o Europejskim Obszarze Gospodarczym,

uwzględniając regulamin wewnętrzny Komisji ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 22,

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) W ramach ustanowionego na mocy Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (zwanego dalej „Traktatem”) systemu egzekwowania prawa konkurencji Komisja prowadzi postępowania wyjaśniające w sprawach z tego zakresu i podejmuje w związku z nimi decyzje administracyjne, które podlegają kontroli sądowej ze strony Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej (zwanego dalej „Trybunałem Sprawiedliwości”).

(2) Komisja ma obowiązek prowadzić postępowania z zakresu konkurencji w sposób sprawiedliwy, bezstronny i obiektywny oraz zapewnić poszanowanie praw procesowych zainteresowanych stron, jak określono w rozporządzeniu Rady (WE) nr 1/2003 z dnia 16 grudnia 2002 r. w sprawie wprowadzenia w życie reguł konkurencji ustanowionych w art. 81 i 82 Traktatu ⁽²⁾, rozporządzeniu Rady (WE) nr 139/2004 z dnia 20 stycznia 2004 r. w sprawie kontroli koncentracji przedsiębiorstw (rozporządzenie WE w sprawie kontroli łączenia przedsiębiorstw) ⁽³⁾, rozporządzeniu Komisji (WE) nr 773/2004 z dnia 7 kwietnia 2004 r. odnoszącym się do prowadzenia przez Komisję postępowań zgodnie z art. 81 i art. 82 Traktatu WE ⁽⁴⁾ oraz rozporządzeniu Komisji (WE) nr 802/2004 z dnia 7 kwietnia 2004 r. w sprawie wykonania rozporządzenia Rady (WE) nr 139/2004 w sprawie kontroli koncentracji przedsiębiorstw ⁽⁵⁾, a także odpowiednim orzecznictwie Trybunału Sprawiedliwości. W szczególności prawo zain-

teresowanych stron do bycia wysłuchanym przed przyjęciem jakiegokolwiek indywidualnej decyzji mogącej negatywnie wpłynąć na ich sytuację jest jednym z praw podstawowych w prawie Unii Europejskiej uznanym w Karcie praw podstawowych, w szczególności w jej art. 41 ⁽⁶⁾.

(3) W celu zapewnienia skutecznego wykonywania praw procesowych zainteresowanych stron, innych stron uczestniczących w rozumieniu art. 11 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 802/2004 („innych stron uczestniczących”), skarżących w rozumieniu art. 7 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1/2003 („skarżących”) oraz osób innych niż te, o których mowa w art. 5 i 11 rozporządzenia (WE) nr 773/2004 oraz osób trzecich w rozumieniu art. 11 rozporządzenia (WE) nr 802/2004 („osób trzecich”), których dotyczy postępowanie z zakresu konkurencji, odpowiedzialność za zagwarantowanie przestrzegania tych praw należy powierzyć osobie niezależnej, posiadającej doświadczenie w kwestiach z dziedziny konkurencji i odznaczającej się etyką zawodową niezbędną do tego, by przyczynić się do obiektywności, przejrzystości i efektywności tych postępowań.

(4) W tym celu w 1982 r. Komisja utworzyła funkcję urzędnika przeprowadzającego spotkanie wyjaśniające, którą zmodyfikowała w decyzji Komisji 94/810/EWWiS, WE z dnia 12 grudnia 1994 r. w sprawie zakresu uprawnień urzędnika przeprowadzającego spotkanie wyjaśniające w postępowaniach z zakresu konkurencji przed Komisją ⁽⁷⁾ oraz w decyzji 2001/462/WE, EWWiS z dnia 23 maja 2001 r. w sprawie zakresu uprawnień funkcjonariuszy ds. przesłuchań w niektórych postępowaniach z zakresu konkurencji ⁽⁸⁾. Obecnie istnieje konieczność doprecyzowania i dalszego umocnienia roli urzędnika przeprowadzającego spotkanie wyjaśniające oraz dostosowania jego zakresu uprawnień w świetle zmian w prawie konkurencji Unii.

(5) Funkcję, jaką pełni urzędnik przeprowadzający spotkanie wyjaśniające, postrzega się zasadniczo jako istotny wkład w postępowanie z zakresu konkurencji przed Komisją ze względu na niezależność i wiedzę fachową, jaką wnosi on do tych postępowań. Aby urzędnik przeprowadzający

⁽¹⁾ Dz.U. L 308 z 8.12.2000, s. 26.

⁽²⁾ Dz.U. L 1 z 4.1.2003, s. 1.

⁽³⁾ Dz.U. L 24 z 29.1.2004, s. 1.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 123 z 27.4.2004, s. 18.

⁽⁵⁾ Dz.U. L 133 z 30.4.2004, s. 1.

⁽⁶⁾ Dz.U. C 303 z 14.12.2007, s. 1.

⁽⁷⁾ Dz.U. L 330 z 21.12.1994, s. 67.

⁽⁸⁾ Dz.U. L 162 z 19.6.2001, s. 21.

spotkanie wyjaśniające był trwale niezależny od Dyrekcji Generalnej ds. Konkurencji, powinien on być przypisany, pod względem administracyjnym, do członka Komisji odpowiedzialnego za konkurencję.

- (6) Urzędnik przeprowadzający spotkanie wyjaśniające powinien być powoływany zgodnie z zasadami ustanowionymi w regulaminie pracowniczym urzędników i warunkach zatrudnienia innych pracowników Unii Europejskiej. Zgodnie z tymi zasadami można brać pod uwagę także tych kandydatów, którzy nie są urzędnikami Komisji. Należy zapewnić przejrzystość w zakresie powołań, zakończenia kadencji i przenoszenia urzędników przeprowadzających spotkania wyjaśniające.
- (7) Komisja może powołać jednego urzędnika przeprowadzającego spotkanie wyjaśniające lub kilku takich urzędników i powinna przewidzieć dla nich personel pomocniczy. Jeżeli urzędnik przeprowadzający spotkanie wyjaśniające stwierdzi, że przy wypełnianiu swoich funkcji znalazł się w sytuacji konfliktu interesów, powinien zaprzestać działań w danej sprawie. Jeżeli urzędnik przeprowadzający spotkanie wyjaśniające nie jest w stanie działać, jego zadania powinien wykonać inny urzędnik przeprowadzający spotkanie wyjaśniające.
- (8) Urzędnik przeprowadzający spotkanie wyjaśniające powinien działać jako niezależny arbiter, który dąży do rozwiązania kwestii mających wpływ na skuteczne wykonywanie praw procesowych zainteresowanych stron, innych stron uczestniczących, skarżących lub zainteresowanych osób trzecich, w przypadkach gdy kwestie te nie mogły zostać rozwiązane w ramach wcześniejszych kontaktów służb Komisji odpowiedzialnych za przeprowadzenie postępowania z zakresu konkurencji, które są zobowiązane do ich poszanowania.
- (9) Zakres uprawnień urzędnika przeprowadzającego spotkanie wyjaśniające w postępowaniach z zakresu konkurencji powinien być tak sformułowany, by gwarantować skuteczne wykonywanie praw procesowych na wszystkich etapach postępowania przed Komisją prowadzonego na podstawie art. 101 i 102 Traktatu i rozporządzenia (WE) nr 139/2004, w szczególności prawa do bycia wysłuchanym.
- (10) Dla umocnienia tej roli urzędnikowi przeprowadzającemu spotkanie wyjaśniające należy powierzyć funkcję gwarantowania skutecznego wykonywania praw procesowych przedsiębiorstw i związków przedsiębiorstw w kontekście uprawnień przysługujących Komisji przy prowadzeniu postępowań wyjaśniających (uprawnień dochodzeniowych) na mocy rozdziału V rozporządzenia (WE) nr 1/2003, jak również art. 14 rozporządzenia (WE) nr 139/2004, uprawniających Komisję do nakładania grzywien na przedsiębiorstwa i związki przedsiębiorstw. Urzędnik przeprowadzający spotkanie wyjaśniające powinien także pełnić określone funkcje podczas etapu postępowania wyjaśniającego w odniesieniu do przypadków powoływania się na prawniczą tajemnicę zawodową, wolności od samooskarżenia, terminów udzielania odpowiedzi na decyzje, w których Komisja wzywa do dostarczenia informacji na podstawie art. 18 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 1/2003, jak również w odniesieniu do prawa przedsiębiorstw i związków przedsiębiorstw objętych jednym z działań

wyjaśniających (dochodzeniowych) Komisji na podstawie rozdziału V rozporządzenia (WE) nr 1/2003 do informacji o ich statusie w prowadzonym postępowaniu, w szczególności o tym, czy są one objęte postępowaniem wyjaśniającym, a jeżeli tak, to jaki jest przedmiot i cel tego postępowania. Rozpatrując przypadki powoływania się na wolność od samooskarżenia, urzędnik przeprowadzający spotkanie wyjaśniające może rozważyć, czy przedsiębiorstwo nie wysuwa ewidentnie bezzasadnych roszczeń o ochronę, wyłącznie dla zyskania na czasie.

- (11) Urzędnik przeprowadzający spotkanie wyjaśniające powinien być w stanie ułatwić rozstrzygnięcie wniosków dotyczących dostępu do dokumentów objętych rzekomo prawniczą tajemnicą zawodową. W tym celu oraz jeżeli przedsiębiorstwo lub związek przedsiębiorstw powołujące(-y) się na prawniczą tajemnicę zawodową wyrazi(-zą) na to zgodę, urzędnik przeprowadzający spotkanie wyjaśniające będzie mógł zbadać dany dokument i wydać odpowiednie zalecenie, odwołując się do odpowiedniego orzecznictwa Trybunału Sprawiedliwości.
- (12) Urzędnik przeprowadzający spotkanie wyjaśniające powinien rozstrzygać o tym, czy osoba trzecia wykazuje wystarczający interes w tym, by zostać wysłuchaną. Stowarzyszenia konsumentów, które wnioskuje o wysłuchanie, należy na ogół traktować jako posiadające wystarczający interes, w przypadku gdy postępowanie dotyczy produktów lub usług używanych przez konsumenta końcowego albo produktów lub usług, które stanowią bezpośredni wkład w takie produkty lub usługi.
- (13) Urzędnik przeprowadzający spotkanie wyjaśniające powinien decydować, czy należy dopuścić skarżących i zainteresowane osoby trzecie do udziału w spotkaniu wyjaśniającym, zważywszy na wkład, jaki mogą oni wnieść w wyjaśnienie istotnych faktów sprawy.
- (14) Prawo zainteresowanych stron do bycia wysłuchanym, zanim podjęta zostanie ostateczna decyzja mająca negatywny wpływ na ich interesy, jest zagwarantowane poprzez przysługujące im prawo do ustosunkowania się na piśmie do wstępnego stanowiska Komisji, określonego w pisemnym zgłoszeniu zastrzeżeń, oraz prawo do rozwinięcia argumentów, jeżeli sobie tego zażyczą, na spotkaniu wyjaśniającym. Aby osoby, do których skierowano pisemne zgłoszenie zastrzeżeń, mogły skutecznie wykonywać te prawa, przysługuje im prawo dostępu do akt postępowania wyjaśniającego Komisji.
- (15) Aby zagwarantować skuteczne korzystanie z prawa do obrony przysługującego stronom, do których skierowano pisemne zgłoszenie zastrzeżeń, urzędnik przeprowadzający spotkanie wyjaśniające powinien dążyć do tego, by spory dotyczące dostępu do akt lub ochrony tajemnicy handlowej oraz innych informacji poufnych między tymi stronami a Dyrekcją Generalną ds. Konkurencji Komisji zostały rozstrzygnięte. W wyjątkowych okolicznościach urzędnik przeprowadzający spotkanie wyjaśniające może zawiesić bieg terminu wyznaczonego adresatowi pisemnego zgłoszenia zastrzeżeń na ustosunkowanie się do tego zgłoszenia do czasu rozstrzygnięcia sporu dotyczącego dostępu do akt, jeżeli adresat ten nie byłby w stanie udzielić odpowiedzi w wyznaczonym terminie, a jego przedłużenie nie byłoby odpowiednim rozwiązaniem w danym momencie.

- (16) Aby zagwarantować skuteczne wykonywanie praw procesowych przy jednoczesnym poszanowaniu słusznych interesów związanych z zachowaniem poufności, urzędnik przeprowadzający spotkanie wyjaśniające powinien w stosownych przypadkach móc nakazać zastosowanie określonych środków w zakresie dostępu do akt Komisji. W szczególności urzędnik przeprowadzający spotkanie wyjaśniające powinien móc decydować o tym, że części akt udostępnia się stronie, która o to wystąpiła, w sposób ograniczony, np. poprzez ograniczenie liczby lub kategorii osób posiadających taki dostęp oraz wykorzystania udostępnianych informacji.
- (17) Urzędnik przeprowadzający spotkanie wyjaśniające powinien podejmować decyzje w sprawie wniosków o przedłużenie terminów wyznaczonych na ustosunkowanie się do pisemnego zgłoszenia zastrzeżeń, uzupełniającego pisemnego zgłoszenia zastrzeżeń lub opisu faktów bądź terminów, w których inne strony uczestniczące, skarżący lub zainteresowane osoby trzecie mogą przekazywać uwagi, w przypadku sporów między takimi osobami a Dyrekcją Generalną ds. Konkurencji.
- (18) Urzędnik przeprowadzający spotkanie wyjaśniające powinien zabiegać, aby takie spotkania były efektywne, podejmując m.in. wszelkie stosowne środki przygotowawcze, obejmujące także przesyłanie z odpowiednim wyprzedzeniem przed spotkaniem wyjaśniającym wstępnej listy uczestników oraz wstępnego programu spotkania.
- (19) Spotkanie wyjaśniające umożliwia stronom, do których Komisja skierowała pisemne zgłoszenie zastrzeżeń, oraz innym stronom uczestniczącym dalsze korzystanie z ich prawa do bycia wysłuchanym poprzez rozwinięcie argumentów ustnie przed Komisją, która powinna być reprezentowana przez dyrektora generalnego ds. konkurencji, a także inne służby, które swoją pracą wnoszą wkład w dalsze przygotowanie decyzji, która ma zostać podjęta przez Komisję. Powinno ono dawać dodatkową możliwość zadbania o to, by wszystkie istotne fakty – bez względu na to, czy są one korzystne czy niekorzystne dla zainteresowanych stron, w tym elementy stanu faktycznego związane z wagą i czasem trwania domniemanego naruszenia – wyjaśniono najdokładniej jak to możliwe. Spotkanie wyjaśniające powinno także pozwolić stronom na zaprezentowanie swoich argumentów w odniesieniu do kwestii, które mogą mieć znaczenie dla ewentualnego nałożenia grzywnien.
- (20) Dla zapewnienia efektywności spotkań wyjaśniających urzędnik przeprowadzający takie spotkanie może zezwolić stronom, do których skierowano pisemne zgłoszenie zastrzeżeń, innym stronom uczestniczącym, skarżącym, innym osobom zaproszonym na spotkanie wyjaśniające, służbom Komisji oraz władzom państw członkowskich na zadawanie pytań podczas spotkania wyjaśniającego. Spotkanie wyjaśniające nie powinno być jawne, tak by wszyscy uczestnicy mieli zagwarantowaną możliwość swobodnego wypowiedzenia opinii. W związku z tym informacje ujawnione podczas spotkania wyjaśniającego nie powinny być wykorzystywane do innych celów niż postępowanie sądowe lub administracyjne w sprawie stosowania art. 101 i 102 Traktatu. W uzasadnionych przypadkach urzędnik przeprowadzający spotkanie wyjaśniające powinien mieć możliwość przyjęcia wyjaśnień na sesji zamkniętej, by zapewnić ochronę tajemnicy handlowej oraz innych informacji poufnych.
- (21) Strony postępowania, które podejmują pewne zobowiązania na podstawie art. 9 rozporządzenia (WE) nr 1/2003, jak również strony, które angażują się w procedury ugodowe w sprawach kartelowych na podstawie art. 10a rozporządzenia (WE) nr 773/2004, powinny mieć możliwość zwrócenia się do urzędnika przeprowadzającego spotkanie wyjaśniające w kwestiach związanych ze skutecznym wykonywaniem swoich praw procesowych.
- (22) Urzędnik przeprowadzający spotkanie wyjaśniające powinien składać sprawozdania dotyczące przestrzegania skutecznego wykonywania praw procesowych w toku całego postępowania z zakresu konkurencji. Ponadto niezależnie od swoich obowiązków sprawozdawczych urzędnik przeprowadzający spotkanie wyjaśniające powinien także mieć możliwość przekazywania uwag na temat dalszych postępów i obiektywności postępowania, przyczyniając się w ten sposób do zagwarantowania, że podstawę zakończenia postępowania z zakresu konkurencji stanowi zawsze należyta ocena wszystkich istotnych faktów.
- (23) Przy ujawnianiu informacji na temat osób fizycznych urzędnik przeprowadzający spotkanie wyjaśniające powinien w szczególności uwzględniać przepisy rozporządzenia (WE) nr 45/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 18 grudnia 2000 r. o ochronie osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych przez instytucje i organy wspólnotowe i o swobodnym przepływie takich danych⁽¹⁾.
- (24) Decyzja 2001/462/WE, EWWiS powinna zostać uchylona,

STANOWI, CO NASTĘPUJE:

ROZDZIAŁ 1

ROLA, POWOŁANIE I OBOWIĄZKI URZĘDNIKA PRZEPROWADZAJĄCEGO SPOTKANIE WYJAŚNIAJĄCE

Artykuł 1

Urzędnik przeprowadzający spotkanie wyjaśniające

1. Do postępowań z zakresu konkurencji wyznacza się jednego urzędnika przeprowadzającego spotkanie wyjaśniające lub kilku takich urzędników, a ich uprawnienia i funkcje określa się w niniejszej decyzji.
2. Urzędnik przeprowadzający spotkanie wyjaśniające gwarantuje skuteczne wykonywanie praw procesowych w toku całego postępowania z zakresu konkurencji przed Komisją w celu wykonania art. 101 i 102 Traktatu oraz na podstawie rozporządzenia (WE) nr 139/2004 (zwanego dalej „postępowaniem z zakresu konkurencji”).

Artykuł 2

Powołanie, zakończenie kadencji oraz zastępowanie

1. Urzędnika przeprowadzającego spotkanie wyjaśniające powołuje Komisja. Informację o jego powołaniu publikuje się w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*. Wszelkie przerwanie, zakończenie kadencji lub przeniesienie urzędnika przeprowadzającego spotkanie wyjaśniające jest przedmiotem uzasadnionej decyzji Komisji. Decyzję tę publikuje się w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

⁽¹⁾ Dz.U. L 8 z 12.1.2001, s. 1.

2. Urzędnik przeprowadzający spotkanie wyjaśniające jest przypisany, pod względem administracyjnym, do członka Komisji odpowiedzialnego za konkurencję (zwanego dalej „właściwym członkiem Komisji”).

3. Jeżeli urzędnik przeprowadzający spotkanie wyjaśniające nie jest w stanie działać, jego zadania powinien wykonać inny urzędnik przeprowadzający spotkanie wyjaśniające. Jeżeli żaden z urzędników przeprowadzających spotkanie wyjaśniające nie jest w stanie działać, właściwy członek Komisji, w stosownych przypadkach po konsultacji z urzędnikiem przeprowadzającym spotkanie wyjaśniające, wyznacza innego właściwego urzędnika Komisji, który nie jest zaangażowany w daną sprawę, do wykonania obowiązków urzędnika przeprowadzającego spotkanie wyjaśniające.

4. W razie faktycznego lub potencjalnego konfliktu interesów urzędnik przeprowadzający spotkanie wyjaśniające powstrzymuje się od działania w danej sprawie. Zastosowanie ma ust. 3.

Artykuł 3

Metoda działania

1. Urzędnik przeprowadzający spotkanie wyjaśniające sprawuje swoje funkcje w sposób niezależny.

2. Sprawując swoje funkcje, urzędnik przeprowadzający spotkanie wyjaśniające uwzględnia potrzebę skutecznego stosowania reguł konkurencji zgodnie z obowiązującymi przepisami Unii i zasadami określonymi przez Trybunał Sprawiedliwości.

3. W ramach sprawowania swoich funkcji urzędnik przeprowadzający spotkanie wyjaśniające ma dostęp do wszelkich akt związanych z postępowaniem z zakresu konkurencji przed Komisją na podstawie art. 101 i 102 Traktatu oraz rozporządzenia (WE) nr 139/2004.

4. Urzędnik przeprowadzający spotkanie wyjaśniające jest na bieżąco informowany przez dyrektora odpowiedzialnego za badanie danej sprawy w Dyrekcji Generalnej ds. Konkurencji (dalej zwanego „dyrektorem odpowiedzialnym”) o postępach procedury.

5. Urzędnik przeprowadzający spotkanie wyjaśniające może przedstawiać swoje uwagi w dowolnej kwestii wynikającej z jakiegokolwiek postępowania Komisji z zakresu konkurencji właściwemu członkowi Komisji.

6. Jeżeli urzędnik przeprowadzający spotkanie wyjaśniające wydaje uzasadnione zalecenia właściwemu członkowi Komisji lub podejmuje decyzje przewidziane w niniejszej decyzji, kopię tych dokumentów przekazuje dyrektorowi odpowiedzialnemu oraz Służbie Prawnej Komisji.

7. Wszelkie kwestie dotyczące skutecznego wykonywania praw procesowych zainteresowanych stron, innych stron uczestniczących w rozumieniu art. 11 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 802/2004 (dalej zwanych „innymi stronami uczestniczącymi”), skarżących w rozumieniu art. 7 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1/2003 (dalej zwanych „skarżącymi”) oraz zainteresowanych osób trzecich w rozumieniu art. 5 niniejszej decyzji, których dotyczy takie postępowanie, osoby te zgłaszają najpierw Dyrekcji Generalnej ds. Konkurencji. Jeżeli kwestia nie zostanie rozwiązana, można ją przekazać urzędnikowi przeprowadzającemu spotkanie wyjaśniające do niezależnego rozpatrzenia. Wnioski dotyczące środka, do którego ma zastosowanie określony termin, muszą być zgłoszone w odpowiednim czasie, przed upływem pierwotnego terminu.

ROZDZIAŁ 2

POSTĘPOWANIE WYJAŚNIAJĄCE

Artykuł 4

Prawa procesowe na etapie postępowania wyjaśniającego

1. Urzędnik przeprowadzający spotkanie wyjaśniające gwarantuje skuteczne wykonywanie praw procesowych, które wynikają w związku z wykonywaniem przez Komisję uprawnień przysługujących jej przy prowadzeniu postępowań wyjaśniających (uprawnień dochodzeniowych) na podstawie rozdziału V rozporządzenia (WE) nr 1/2003, oraz w postępowaniach, które mogą prowadzić do nałożenia grzywnien na podstawie art. 14 rozporządzenia (WE) nr 139/2004.

2. W szczególności, z zastrzeżeniem art. 3 ust. 7, urzędnik przeprowadzający spotkanie wyjaśniające pełni następujące funkcje:

a) przedsiębiorstwo lub związek przedsiębiorstw może zwrócić się do urzędnika przeprowadzającego spotkanie wyjaśniające o zbadanie twierdzeń, że dokument, którego Komisja żąda przy wykonywaniu uprawnień przyznanych jej przez art. 18, 20 lub 21 rozporządzenia (WE) nr 1/2003, przeprowadzaniu inspekcji na podstawie art. 13 rozporządzenia (WE) nr 139/2004 lub w związku z działaniami wyjaśniającymi stosowanymi w postępowaniu mogącym prowadzić do nałożenia grzywnien na podstawie art. 14 rozporządzenia (WE) nr 139/2004, a który nie został przekazany Komisji, jest rzekomo objęty ochroną z tytułu poufności wymiany informacji między prawnikiem a klientem w rozumieniu orzecznictwa Trybunału Sprawiedliwości (prawniczą tajemnicą zawodową). Urzędnik przeprowadzający spotkanie wyjaśniające może zbadać tę kwestię wyłącznie wówczas, gdy przedsiębiorstwo lub związek przedsiębiorstw występujące z tym twierdzeniem wyraża zgodę na przejrzenie przez urzędnika przeprowadzającego spotkanie wyjaśniające informacji objętych rzekomo prawniczą tajemnicą zawodową oraz dokumentów powiązanych, które urzędnik przeprowadzający spotkanie wyjaśniające uzna za niezbędne do jej zbadania. Nie ujawniając treści informacji, która może być objęta tajemnicą, urzędnik przeprowadzający spotkanie wyjaśniające przekazuje dyrektorowi odpowiedzialnemu oraz zainteresowanemu przedsiębiorstwu lub związkowi przedsiębiorstw swoją wstępną ocenę i może podjąć odpowiednie kroki, aby ułatwić przyjęcie rozwiązania, które byłoby do przyjęcia dla obu stron. Jeżeli żadne rozwiązanie nie zostanie przyjęte, urzędnik przeprowadzający spotkanie wyjaśniające może sformułować uzasadnione zalecenie do właściwego członka Komisji, nie ujawniając przy tym treści dokumentu, która może być objęta tajemnicą. Strona występująca z twierdzeniem otrzymuje kopię takiego zalecenia;

b) gdy adresat wezwania do udzielenia informacji (żądania informacji) na podstawie art. 18 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1/2003 odmawia odpowiedzi na pytanie zawarte w takim wezwaniu, powołując się na wolność od samooskarczenia, jak określono w orzecznictwie Trybunału Sprawiedliwości, może przekazać tę kwestię, w odpowiednim czasie po otrzymaniu wezwania, urzędnikowi przeprowadzającemu spotkanie wyjaśniające. W stosownych przypadkach, mając na uwadze potrzebę unikania zbędnej zwłoki w postępowaniu, urzędnik przeprowadzający spotkanie wyjaśniające może sformułować uzasadnione zalecenie

co do tego, czy wolność od samooskarżenia ma zastosowanie, i poinformować dyrektora odpowiedzialnego o wyciągniętych wnioskach, które należy uwzględnić przy podejmowaniu następnie decyzji na podstawie art. 18 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 1/2003. Adresat wezwania otrzymuje kopię takiego uzasadnionego zalecenia;

- c) gdy adresat decyzji z wezwaniem do udzielenia informacji na podstawie art. 18 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 1/2003 uważa, że termin wyznaczony na odpowiedź jest zbyt krótki, może w odpowiednim czasie przed upływem pierwotnie wyznaczonego terminu przekazać tę sprawę urzędnikowi przeprowadzającemu spotkanie wyjaśniające. Urzędnik przeprowadzający spotkanie wyjaśniające decyduje, czy należy przedłużyć termin, biorąc pod uwagę obszerność i złożoność wezwania do udzielenia informacji oraz wymogi postępowania wyjaśniającego;
- d) przedsiębiorstwa i związki przedsiębiorstw objęte jednym z działań wyjaśniających (dochodzeniowych) Komisji na podstawie rozdziału V rozporządzenia (WE) nr 1/2003 mają prawo do informacji o swoim statusie w prowadzonym postępowaniu, mianowicie informacji o tym, czy są one objęte postępowaniem wyjaśniającym, a jeżeli tak, to jaki jest cel i przedmiot tego postępowania. Jeżeli takie przedsiębiorstwo lub taki związek przedsiębiorstw uważa, że nie otrzymał od Dyrekcji Generalnej ds. Konkurencji odpowiedniej informacji o swoim statusie w prowadzonym postępowaniu, może przekazać tę sprawę do rozstrzygnięcia urzędnikowi przeprowadzającemu spotkanie wyjaśniające. Urzędnik przeprowadzający spotkanie wyjaśniające podejmuje decyzję, że Dyrekcja Generalna ds. Konkurencji poinformuje przedsiębiorstwo lub związek przedsiębiorstw, które wystąpiły z żądaniem, o ich statusie w prowadzonym postępowaniu. Decyzja ta zostanie przekazana przedsiębiorstwu lub związkowi przedsiębiorstw, które wystąpiły z żądaniem.

ROZDZIAŁ 3

WNIOSKI O BYCIE WYSLUCHANYM

Artykuł 5

Zainteresowane osoby trzecie

1. Wnioski o bycie wysłuchanym pochodzące od osób innych niż te, o których mowa w art. 5 i 11 rozporządzenia (WE) nr 773/2004 oraz od osób trzecich w rozumieniu art. 11 rozporządzenia (WE) nr 802/2004 („osób trzecich”) składane są zgodnie z art. 13 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 773/2004 oraz art. 16 rozporządzenia (WE) nr 802/2004. Wnioski są składane na piśmie i zawierają wyjaśnienie dotyczące interesu, jaki wiąże się dla wnioskodawcy z wynikiem postępowania.
2. Urzędnik przeprowadzający spotkanie wyjaśniające podejmuje decyzję o tym, czy osoby trzecie mają zostać wysłuchane, po konsultacji z dyrektorem odpowiedzialnym. Oceniając, czy osoba trzecia posiada wystarczający interes, urzędnik przeprowadzający spotkanie wyjaśniające bierze pod uwagę to, czy sposób działania objęty postępowaniem z zakresu konkurencji ma wystarczający wpływ na wnioskodawcę i w jakim zakresie lub czy wnioskodawca spełnia wymogi zwarte w art. 18 ust. 4 rozporządzenia (WE) nr 139/2004.
3. Jeżeli urzędnik przeprowadzający spotkanie wyjaśniające uzna, że wnioskodawca nie wykazał wystarczającego interesu

w tym, by zostać wysłuchanym, informuje wnioskodawcę o przyczynach na piśmie. Wyznacza się termin, w którym wnioskodawca może przedstawić swoją opinię na piśmie. Jeżeli wnioskodawca przedstawia swoją opinię na piśmie w terminie wyznaczonym przez urzędnika przeprowadzającego spotkanie wyjaśniające, przy czym nie prowadzi ona do zmiany oceny, odnotowuje się to w uzasadnionej decyzji, o której powiadamia się wnioskodawcę.

4. Urzędnik przeprowadzający spotkanie wyjaśniające przekazuje stronom postępowania z zakresu konkurencji, poczynając od wszczęcia postępowania na podstawie art. 11 ust. 6 rozporządzenia (WE) nr 1/2003 lub na podstawie art. 6 ust. 1 lit. c) rozporządzenia (WE) nr 139/2004, informacje o tożsamości zainteresowanych osób trzecich, które mają zostać wysłuchane, chyba że ujawnienie tych informacji znacząco zaszkodziłoby osobie lub przedsiębiorstwu.

Artykuł 6

Prawo do złożenia ustnych wyjaśnień na spotkaniu wyjaśniającym; udział skarżących i osób trzecich w spotkaniu wyjaśniającym

1. Na wniosek stron, do których Komisja skierowała pisemne zgłoszenie zastrzeżeń, lub innych stron uczestniczących urzędnik przeprowadzający spotkanie wyjaśniające przeprowadza tego rodzaju spotkanie, aby mogły one rozwinąć swoje stanowiska przedstawione na piśmie.
2. Urzędnik przeprowadzający spotkanie wyjaśniające może w stosownych przypadkach i po zasięgnięciu opinii dyrektora odpowiedzialnego zapewnić skarżącym i zainteresowanym osobom trzecim w rozumieniu art. 5 możliwość wyrażenia opinii na spotkaniu wyjaśniającym z udziałem stron, do których skierowane zostało pisemne zgłoszenie zastrzeżeń, o ile wystąpią o to przy okazji przekazywania swoich uwag na piśmie. Urzędnik przeprowadzający spotkanie wyjaśniające może także zaprosić przedstawicieli organów ds. konkurencji państw trzecich do udziału w spotkaniu wyjaśniającym w charakterze obserwatorów zgodnie z umowami między Unią a państwami trzecimi.

ROZDZIAŁ 4

DOSTĘP DO AKT, POUFNOŚĆ ORAZ TAJEMNICA HANDLOWA

Artykuł 7

Dostęp do akt, dostęp do dokumentów i informacji

1. Jeżeli strona, która skorzystała z prawa dostępu do akt, ma powody przypuszczać, że Komisja jest w posiadaniu dokumentów, które nie zostały tej stronie ujawnione, i że te dokumenty są niezbędne do właściwego skorzystania z prawa do bycia wysłuchanym, może wystąpić z uzasadnionym wnioskiem o dostęp do tych dokumentów do urzędnika przeprowadzającego spotkanie wyjaśniające, z zastrzeżeniem przepisów art. 3 ust. 7.
2. Z zastrzeżeniem przepisów art. 3 ust. 7 inne strony uczestniczące, skarżący i zainteresowane osoby trzecie w rozumieniu art. 5 mogą wystąpić z uzasadnionym wnioskiem do urzędnika przeprowadzającego spotkanie wyjaśniające w okolicznościach wymienionych poniżej:

- a) inne strony uczestniczące, które mają powody przypuszczać, że nie zostały poinformowane o zastrzeżeniach skierowanych do stron zgłaszających zgodnie z art. 13 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 802/2004;
- b) skarżący, który został poinformowany przez Komisję o jej zamiarze odrzucenia skargi na podstawie art. 7 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 773/2004, i ma powody przypuszczać, że Komisja jest w posiadaniu dokumentów, które nie zostały mu ujawnione, i że dokumenty te są niezbędne do właściwego skorzystania z przysługujących mu praw zgodnie z art. 8 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 773/2004;
- c) skarżący, który uważa, że nie otrzymał kopii niepoufnej wersji pisemnego zgłoszenia zastrzeżeń zgodnie z art. 6 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 773/2004 lub że niepoufna wersja pisemnego zgłoszenia zastrzeżeń nie została sporządzona w sposób umożliwiający mu skuteczne wykonywanie przysługujących mu praw, przy czym wyjątek stanowią sprawy, do których zastosowanie ma postępowanie ugodowe;
- d) zainteresowana osoba trzecia w rozumieniu art. 5 niniejszej decyzji, która ma powody przypuszczać, że nie została poinformowana o charakterze i przedmiocie postępowania zgodnie z art. 13 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 773/2004 i art. 16 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 802/2004. To samo dotyczy skarżącego, który ma powody przypuszczać, że nie został poinformowany o charakterze i przedmiocie postępowania zgodnie z art. 6 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 773/2004, w sprawie, do której zastosowanie ma postępowanie ugodowe.

3. Urzędnik przeprowadzający spotkanie wyjaśniające podejmuje uzasadnioną decyzję na skierowany do niego wniosek na podstawie ust. 1 lub 2 oraz informuje o takiej decyzji osobę, która z wnioskiem wystąpiła, oraz wszelkie inne osoby, których procedura dotyczy.

Artykuł 8

Tajemnica handlowa i inne informacje poufne

1. Jeżeli Komisja zamierza ujawnić informacje, które mogą stanowić tajemnicę handlową lub innego rodzaju informacje poufne przedsiębiorstwa lub osoby, Dyrekcja Generalna ds. Konkurencji informuje to przedsiębiorstwo lub tę osobę na piśmie o takim zamiarze, podając jednocześnie przyczyny, dla których Komisja zamierza te informacje ujawnić. Wyznacza się termin, w którym dane przedsiębiorstwo lub dana osoba może dostarczyć wszelkie uwagi na piśmie.

2. Jeżeli zainteresowane przedsiębiorstwo lub zainteresowana osoba sprzeciwia się ujawnieniu danych informacji, może przekazać tę sprawę urzędnikowi przeprowadzającemu spotkanie wyjaśniające. Jeżeli urzędnik przeprowadzający spotkanie wyjaśniające uzna, że informacje mogą zostać ujawnione, ponieważ nie stanowią tajemnicy handlowej ani innego rodzaju informacji poufnej lub ponieważ istnieje nadrzędny interes w ich ujawnieniu, odnotowuje się to w uzasadnionej decyzji, o której powiadamia się zainteresowane przedsiębiorstwo lub zainteresowaną osobę. W decyzji określa się termin, po którym infor-

macje zostaną ujawnione. Ten termin nie może być krótszy niż jeden tydzień od daty powiadomienia.

3. Ustępy pierwszy i drugi stosuje się z uwzględnieniem niezbędnych zmian do ujawnienia informacji poprzez publikację w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

4. W stosownych przypadkach w celu odpowiedniego wyważenia możliwości skutecznego skorzystania z prawa do obrony którejkolwiek ze stron oraz słuszych interesów uzasadniających zachowanie poufności urzędnik przeprowadzający spotkanie wyjaśniające może zdecydować o udostępnieniu w sposób ograniczony części akt niezbędnych do skorzystania z prawa strony do obrony stronie występującej o dostęp do nich, określając szczegółowe zasady tego ograniczonego dostępu.

ROZDZIAŁ 5

PRZEDŁUŻENIE TERMINÓW

Artykuł 9

Wnioski o przedłużenie terminów

1. Jeżeli adresat pisemnego zgłoszenia zastrzeżeń uważa, że termin wyznaczony na udzielenie odpowiedzi na to zgłoszenie jest zbyt krótki, może wystąpić o jego przedłużenie, składając uzasadniony wniosek do dyrektora odpowiedzialnego. Wniosek taki musi być złożony w odpowiednim czasie przed upływem pierwotnego terminu w postępowaniu na podstawie art. 101 i 102 Traktatu oraz co najmniej pięć dni roboczych przed upływem pierwotnego terminu w postępowaniu na podstawie rozporządzenia (WE) nr 139/2004. Jeżeli wniosek zostanie odrzucony lub adresat pisemnego zgłoszenia zastrzeżeń występujący z wnioskiem nie zgadza się z okresem, o który termin przedłużono, może przekazać tę sprawę do urzędnika przeprowadzającego spotkanie wyjaśniające przed upływem pierwotnego terminu. Po wysłuchaniu dyrektora odpowiedzialnego urzędnik przeprowadzający spotkanie wyjaśniające decyduje, czy przedłużenie terminu jest niezbędne, aby umożliwić adresatowi pisemnego zgłoszenia zastrzeżeń skuteczne skorzystanie z jego prawa do bycia wysłuchanym, mając jednocześnie na uwadze konieczność unikania zbędnej zwłoki w postępowaniu. W postępowaniu na podstawie art. 101 i 102 Traktatu urzędnik przeprowadzający spotkanie wyjaśniające uwzględni między innymi następujące elementy:

- a) obszerność i złożoność sprawy;
- b) fakt, czy adresat pisemnego zgłoszenia zastrzeżeń występujący z wnioskiem miał wcześniej dostęp do informacji;
- c) wszelkie inne obiektywne przeszkody, które może napotkać adresat pisemnego zgłoszenia zastrzeżeń występujący z wnioskiem przy przekazywaniu swoich uwag.

Do celów oceny lit. a) w akapicie pierwszym, można uwzględnić liczbę naruszeń, przypuszczalny czas trwania naruszenia (naruszeń), obszerność i liczbę dokumentów oraz obszerność i złożoność opracowań eksperckich.

2. Jeżeli inne strony uczestniczące, skarżący lub zainteresowana osoba trzecia w rozumieniu art. 5 uważają, że termin na przekazanie opinii jest zbyt krótki, mogą wystąpić o jego przedłużenie, składając uzasadniony wniosek do dyrektora odpowiedzialnego w odpowiednim czasie przed upływem pierwotnego terminu. Jeżeli wniosek zostanie odrzucony lub druga strona uczestnicząca, skarżący lub zainteresowana osoba trzecia nie zgadza się z tą decyzją, taka osoba lub strona może przekazać tę sprawę do urzędnika przeprowadzającego spotkanie wyjaśniające. Po wysłuchaniu dyrektora odpowiedzialnego urzędnik przeprowadzający spotkanie wyjaśniające decyduje, czy należy przedłużyć termin.

ROZDZIAŁ 6

SPOTKANIE WYJAŚNIAJĄCE

Artykuł 10

Organizacja i funkcja

1. Urzędnik przeprowadzający spotkanie wyjaśniające organizuje i przeprowadza spotkania wyjaśniające przewidziane w przepisach w sprawie wykonania art. 101 i 102 Traktatu oraz rozporządzenia (WE) nr 139/2004.
2. Urzędnik przeprowadzający spotkanie wyjaśniające prowadzi je całkowicie niezależnie.
3. Urzędnik przeprowadzający spotkanie wyjaśniające dba o prawidłowe przeprowadzenie takiego spotkania oraz przyczynia się do obiektywizmu samego spotkania wyjaśniającego oraz wszelkich decyzji podejmowanych w jego wyniku.
4. Urzędnik przeprowadzający spotkanie wyjaśniające dba o to, by zapewniało ono adresatom pisemnego zgłoszenia zastrzeżeń, innym stronom uczestniczącym, a także skarżącym i zainteresowanym osobom trzecim w rozumieniu art. 5, które dopuszczono do spotkania wyjaśniającego, wystarczające możliwości rozwinięcia swoich opinii w sprawie wstępnych ustaleń Komisji.

Artykuł 11

Przygotowanie spotkania wyjaśniającego

1. Urzędnik przeprowadzający spotkanie wyjaśniające odpowiada za jego przygotowanie i podejmuje wszelkie niezbędne środki w tym względzie. Aby zapewnić odpowiednie przygotowanie spotkania wyjaśniającego urzędnik przeprowadzający takie spotkania może, po konsultacji z dyrektorem odpowiedzialnym, z wyprzedzeniem przekazać osobom zaproszonym na spotkanie wyjaśniające listę pytań, w odniesieniu do których mają przedstawić swoje stanowiska. Urzędnik przeprowadzający spotkanie wyjaśniające może także wskazać osobom zaproszonym na takie spotkanie kluczowe obszary dyskusji, zważywszy w szczególności na fakty i kwestie, o których podniesienie na spotkaniu wyjaśniającym wystąpili adresaci pisemnego zgłoszenia zastrzeżeń.
2. W tym celu po konsultacji z dyrektorem odpowiedzialnym urzędnik przeprowadzający spotkanie wyjaśniające może przeprowadzić spotkanie z osobami zaproszonymi na spotkanie wyjaśniające oraz, w odpowiednich sytuacjach, ze służbami Komisji, w celu przygotowania do samego spotkania wyjaśniającego.
3. Urzędnik przeprowadzający spotkanie wyjaśniające może także poprosić o wcześniejsze pisemne powiadomienie

o zasadniczej treści oświadczeń, jakie mają zamiar złożyć osoby, które zaproszono na spotkanie wyjaśniające.

4. Urzędnik przeprowadzający spotkanie wyjaśniające może wyznaczyć wszystkim osobom zaproszonym na spotkanie wyjaśniające termin przekazania listy uczestników, którzy wezmą udział w spotkaniu w ich imieniu. Urzędnik przeprowadzający spotkanie wyjaśniające udostępnia tę listę wszystkim osobom zaproszonym na spotkanie wyjaśniające w odpowiednim czasie przed datą spotkania.

Artykuł 12

Wyznaczenie terminów i przeprowadzenie spotkania wyjaśniającego

1. Po konsultacji z dyrektorem odpowiedzialnym urzędnik przeprowadzający spotkanie wyjaśniające ustala termin, czas trwania i miejsce spotkania. W przypadku wniosku o przesunięcie terminu urzędnik przeprowadzający spotkanie wyjaśniające decyduje, czy przychylić się do niego czy nie.
2. Urzędnik przeprowadzający spotkanie wyjaśniające decyduje, czy podczas spotkania należy dopuścić nowe dokumenty i które osoby powinny zostać wysłuchane w imieniu stron.
3. Urzędnik przeprowadzający spotkanie wyjaśniające może zezwolić stronom, do których skierowano pisemne zgłoszenie zastrzeżeń, innym stronom uczestniczącym, skarżącym, innym osobom zaproszonym na spotkanie wyjaśniające, służbom Komisji oraz władzom państw członkowskich na zadawanie pytań podczas spotkania wyjaśniającego. W zakresie, w jakim – wyjątkowo – na jakieś pytanie na spotkaniu wyjaśniającym nie może zostać udzielona odpowiedź w pełni lub w części, urzędnik przeprowadzający spotkanie wyjaśniające może zezwolić na udzielenie odpowiedzi na piśmie w wyznaczonym terminie. Taką odpowiedź na piśmie przekazuje się wszystkim uczestnikom spotkania wyjaśniającego, chyba że przeprowadzający je urzędnik podejmie inną decyzję, aby chronić prawo do obrony adresata pisemnego zgłoszenia zastrzeżeń lub tajemnice handlowe bądź inne informacje poufne jakiegokolwiek osoby.

4. W razie konieczności zapewnienia prawa do bycia wysłuchanym urzędnik przeprowadzający spotkanie wyjaśniające może, po konsultacji z dyrektorem odpowiedzialnym, umożliwić zainteresowanym stronom, innym stronom uczestniczącym, skarżącym lub zainteresowanym osobom trzecim w rozumieniu art. 5 przekazanie dalszych pisemnych uwag po spotkaniu wyjaśniającym. Urzędnik przeprowadzający spotkanie wyjaśniające ustala termin, w którym można przekazywać takie uwagi. Komisja nie ma obowiązku uwzględniać pisemnych uwag otrzymanych po upływie tego terminu.

Artykuł 13

Ochrona tajemnicy handlowej oraz poufność na spotkaniu wyjaśniającym

Każdą osobę wysłuchuje się zwykle w obecności wszystkich innych osób zaproszonych do udziału w spotkaniu wyjaśniającym. Urzędnik przeprowadzający spotkanie wyjaśniające może także zdecydować o wysłuchaniu pewnych osób na odrębnej sesji zamkniętej, mając na uwadze ich słuszny interes uzasadniający ochronę ich tajemnicy handlowej oraz innych informacji poufnych.

ROZDZIAŁ 7

SPRAWOZDANIE OKRESOWE ORAZ PRAWO DO PRZEDSTAWIENIA UWAG*Artykuł 14***Sprawozdanie okresowe oraz uwagi**

1. Urzędnik przeprowadzający spotkanie wyjaśniające składa właściwemu członkowi Komisji sprawozdanie ze spotkania wyjaśniającego oraz wyciąganych przez siebie wniosków w kwestii skutecznego wykonywania praw procesowych. Spostrzeżenia zawarte w tym sprawozdaniu dotyczą kwestii proceduralnych, w tym:

- a) ujawnienia dokumentów oraz dostępu do akt;
- b) terminów udzielenia odpowiedzi na pisemne zgłoszenie zastrzeżeń;
- c) przestrzegania prawa do bycia wysłuchanym;
- d) prawidłowego przeprowadzenia spotkania wyjaśniającego.

Kopie sprawozdania otrzymują: dyrektor generalny ds. konkurencji, dyrektor odpowiedzialny oraz inne właściwe służby Komisji.

2. W uzupełnieniu sprawozdania, o którym mowa w ust. 1, urzędnik przeprowadzający spotkanie wyjaśniające może przekazać oddzielne uwagi w sprawie dalszego postępu i bezstronności postępowania. Urzędnik przeprowadzający spotkanie wyjaśniające dba w szczególności o to, aby podczas przygotowania projektu decyzji Komisji należycie uwzględniono wszystkie istotne fakty, niezależnie od tego, czy przemawiają one na korzyść, czy na niekorzyść zainteresowanych stron, łącznie z elementami stanu faktycznego związanymi z ciężarem i czasem trwania naruszenia. Takie uwagi mogą dotyczyć m.in. potrzeby uzyskania dalszych informacji, wycofania niektórych zastrzeżeń, sformułowania dalszych zastrzeżeń lub sugestii dotyczących dalszych działań wyjaśniających na podstawie rozdziału V rozporządzenia (WE) nr 1/2003.

Dyrektor generalny ds. konkurencji, dyrektor odpowiedzialny oraz Służba Prawna otrzymują informację o takich uwagach.

ROZDZIAŁ 8

ZOBOWIĄZANIA I UGODY*Artykuł 15***Zobowiązania i ugody**

1. Strony postępowania, które proponują zobowiązania, aby uwzględnić zastrzeżenia wyrażone wobec nich przez Komisję w ocenie wstępnej na podstawie art. 9 rozporządzenia (WE) nr 1/2003, mogą zwrócić się do urzędnika przeprowadzającego spotkanie wyjaśniające na każdym etapie procedury przewidzianej w art. 9, aby zapewnić sobie możliwość skutecznego wykonywania praw procesowych.

2. Strony postępowania w sprawach kartelowych, które angażują się w rozmowy ugodowe na podstawie art. 10a rozporządzenia (WE) nr 773/2004, mogą zwrócić się do urzędnika przeprowadzającego spotkanie wyjaśniające na każdym etapie procedury ugodowej, aby zapewnić sobie możliwość skutecznego wykonywania praw procesowych.

ROZDZIAŁ 9

SPRAWOZDANIE KOŃCOWE*Artykuł 16***Treść oraz przekazanie przed przyjęciem decyzji**

1. Na bazie projektu decyzji w danej sprawie przekazywanej Komitetowi Doradczemu urzędnik przeprowadzający spotkanie wyjaśniające przygotowuje na piśmie sprawozdanie końcowe w sprawie przestrzegania skutecznego wykonywania praw procesowych, o których mowa w art. 14 ust. 1, na każdym etapie postępowania. W sprawozdaniu tym zaznacza się, czy projekt decyzji dotyczy jedynie zastrzeżeń, co do których strony miały możliwość przedstawienia swoich stanowisk.

2. Sprawozdanie końcowe przekazuje się właściwemu członkowi Komisji, dyrektorowi generalnemu ds. konkurencji, dyrektorowi odpowiedzialnemu oraz innym właściwym służbom Komisji. Jego treść podaje się do wiadomości właściwych władz państw członkowskich i, zgodnie z przepisami w sprawie współpracy ustanowionymi w protokole 23 i protokole 24 Porozumienia EOG, Urzędowi Nadzoru EFTA.

*Artykuł 17***Przedłożenie Komisji oraz publikacja**

1. Sprawozdanie końcowe urzędnika przeprowadzającego spotkanie wyjaśniające przedstawia się Komisji wraz z przedkładanym jej projektem decyzji, co ma zagwarantować, że Komisja, podejmując decyzję w konkretnej sprawie, będzie dysponowała wszelkimi istotnymi informacjami dotyczącymi przebiegu procedury i skutecznego wykonywania praw procesowych w toku całego postępowania.

2. Urzędnik przeprowadzający spotkanie wyjaśniające może wprowadzić zmiany do sprawozdania końcowego w świetle ewentualnych zmian w projekcie decyzji do czasu przyjęcia jej przez Komisję.

3. Wraz z decyzją Komisja przekazuje jej adresatowi sprawozdanie końcowe urzędnika przeprowadzającego spotkanie wyjaśniające. Komisja publikuje sprawozdanie końcowe urzędnika przeprowadzającego spotkanie wyjaśniające w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* wraz z decyzją, uwzględniając słuszny interes przedsiębiorstw uzasadniający ochronę ich tajemnic handlowych.

ROZDZIAŁ 10

PRZEPISY KOŃCOWE*Artykuł 18***Uchylenie i przepis przejściowy**

1. Decyzja 2001/462/WE, EWWiS traci moc.

2. Kroki proceduralne już podjęte na podstawie decyzji 2001/462/WE, EWWiS pozostają nadal w mocy. W odniesieniu do działań wyjaśniających podjętych przed wejściem w życie niniejszej decyzji urzędnik przeprowadzający spotkanie wyjaśniające może zrzec się wykonywania swoich uprawnień na podstawie art. 4.

W przypadkach gdy postępowanie na podstawie art. 11 ust. 6 rozporządzenia (WE) nr 1/2003 lub postępowanie na podstawie art. 6 ust. 1 lit. c) rozporządzenia (WE) nr 139/2004 wszczęto przed wejściem w życie niniejszej decyzji, sprawozdanie okresowe na podstawie art. 14 niniejszej decyzji oraz sprawozdanie końcowe na podstawie art. 16 nie obejmuje etapu postępowania wyjaśniającego, chyba że urzędnik przeprowadzający spotkanie wyjaśniające podejmie inną decyzję.

Artykuł 19

Wejście w życie

Niniejsza decyzja wchodzi w życie następnego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Sporządzono w Brukseli dnia 13 października 2011 r.

W imieniu Komisji
José Manuel BARROSO
Przewodniczący

ZALECENIA

ZALECENIE KOMISJI

z dnia 18 października 2011 r.
dotyczące definicji nanomateriału
(Tekst mający znaczenie dla EOG)
(2011/696/UE)

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,
w szczególności jego art. 292,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W komunikacie Komisji z dnia 7 czerwca 2005 r. „Nanonauka i nanotechnologie: Plan działań dla Europy na lata 2005–2009”⁽¹⁾ określono zestaw sprecyzowanych i wzajemnie powiązanych działań na rzecz niezwłocznego wdrożenia bezpiecznego, zintegrowanego i odpowiedzialnego podejścia do nanonauki i nanotechnologii.
- (2) Zgodnie ze zobowiązaniami podjętymi w ramach tego planu działania Komisja przeprowadziła szczegółowy przegląd odpowiedniego prawodawstwa Unii, aby ustalić możliwość zastosowania obowiązujących przepisów odnośnie do potencjalnego ryzyka związanego z nanomateriałami. Wyniki przeglądu przedstawiono w komunikacie Komisji z dnia 17 czerwca 2008 r. „Aspekty regulacyjne nanomateriałów”⁽²⁾. W komunikacie stwierdzono, iż termin „nanomateriały” nie pojawia się w celowy sposób w prawodawstwie Unii, jednak obowiązujące przepisy zasadniczo uwzględniają potencjalne zagrożenia dla zdrowia, bezpieczeństwa i ochrony środowiska związane z nanomateriałami.
- (3) W rezolucji z dnia 24 kwietnia 2009 r. w sprawie aspektów regulacyjnych nanomateriałów⁽³⁾ Parlament Europejski wezwał między innymi do wprowadzenia do prawodawstwa Unii kompleksowej, popartej naukowo definicji nanomateriałów.
- (4) Definicję zawartą w niniejszym zaleceniu należy stosować jako odniesienie do celów ustalenia, czy dany materiał należy uznać za „nanomateriał” na potrzeby prawodawstwa i definiowania polityki w Unii. Podstawę definicji terminu „nanomateriał” w prawodawstwie Unii powinna stanowić wyłącznie wielkość cząstek składowych, bez względu na zagrożenie lub ryzyko. W definicji, której podstawą jest wyłącznie wielkość cząstek materiału, uwzględnia się materiały pochodzenia naturalnego, materiały powstałe przypadkowo i materiały wytworzone.
- (5) Podstawę definicji terminu „nanomateriał” powinna stanowić dostępna wiedza naukowa.
- (6) Pomiar wielkości cząstek i rozkładu wielkości cząstek dla nanomateriałów stanowi w wielu przypadkach poważne wyzwanie, przy czym wyniki uzyskane przy użyciu różnych metod pomiarowych mogą nie być porównywalne. Konieczne jest opracowanie zharmonizowanych metod pomiarowych w celu zagwarantowania, że stosowanie definicji będzie skutkowało osiągnięciem spójnych wyników dla różnych materiałów i w różnym czasie. Do czasu powstania zharmonizowanych metod pomiarowych należy stosować najlepsze dostępne metody alternatywne.
- (7) W sprawozdaniu Wspólnego Centrum Badawczego Komisji Europejskiej zatytułowanym „Considerations on a Definition of Nanomaterials for Regulatory Purposes”⁽⁴⁾ (Aspekty dotyczące definicji nanomateriałów do celów regulacyjnych) zaproponowano, aby definicja nanomateriałów obejmowała nanomateriał, miała ogólne zastosowanie w prawodawstwie Unii i była zgodna z innymi stosowanymi na świecie podejściami. Jedyną cechą definiującą powinna być wielkość cząstek, co oznacza, że konieczna jest jasna definicja zakresu nanoskali.
- (8) Komisja zleciła Komitetowi Naukowemu ds. Pojawiających się i Nowo Rozpoznanych Zagrożeń dla Zdrowia zebranie materiałów naukowych dotyczących aspektów, które należy uwzględnić przy opracowywaniu definicji terminu „nanomateriał” do celów regulacyjnych. W roku 2010 poddano konsultacjom społecznym opinię pt. „Podstawy naukowe dla definicji terminu »nanomateriał«”. W opinii z dnia 8 grudnia 2010 r.⁽⁵⁾ Komitet Naukowy ds. Pojawiających się i Nowo Rozpoznanych Zagrożeń dla Zdrowia stwierdził, że wielkość cząstek ma powszechne zastosowanie do definiowania nanomateriałów oraz że jest to najlepszy parametr do tego celu, a także iż określenie zakresu wielkości ułatwiłoby znormalizowaną interpretację. Zaproponowano dolną granicę na poziomie 1 nm. Górna granica wynosząca 100 nm jest powszechnie używana przy ogólnej zgodzie, jednak nie ma dowodów naukowych potwierdzających, że wartość ta jest prawidłowa. Stosowanie jednej wartości dla granicy górnej może okazać się zbyt ograniczające do

⁽¹⁾ COM(2005) 243 wersja ostateczna.

⁽²⁾ COM(2008) 366 wersja ostateczna.

⁽³⁾ P6_TA(2009)0328.

⁽⁴⁾ EUR 24403 EN, czerwiec 2010 r.

⁽⁵⁾ http://ec.europa.eu/health/scientific_committees/emerging/docs/scenih_r_o_032.pdf.

- celów klasyfikacji nanomateriałów, a bardziej odpowiednio mogłoby być podejście zróżnicowane. Do celów regulacyjnych należy również uwzględnić liczbowy rozkład wielkości cząstek przy użyciu średniej wielkości cząstek i standardowego odchylenia w celu doprecyzowania definicji. Rozkład wielkości cząstek materiału należy przedstawić w oparciu o stężenie liczbowe (tzn. jako iloraz liczby obiektów w danym zakresie wielkości i liczby obiektów ogółem), a nie w oparciu o ułamek masowy nanocząstek w nanomateriale, ponieważ niewielki ułamek masowy może zawierać największą liczbę cząstek. Komitet Naukowy ds. Pojawiających się i Nowo Rozpoznanych Zagrożeń dla Zdrowia określił niektóre przypadki szczególne, w których można ułatwić stosowanie definicji poprzez użycie powierzchni właściwej przypadającej na objętość jako wskaźnika przybliżonego w celu ustalenia, czy materiał mieści się w określonym zakresie wielkości cząstek.
- (9) Międzynarodowa Organizacja Normalizacyjna zdefiniowała termin „nanomateriał” jako „materiał, którego jeden z wymiarów zewnętrznych nie przekracza nanoskali lub którego struktura lub struktura powierzchniowa mieści się w nanoskali”. Termin „nanoskala” zdefiniowano jako zakres od około 1 nm do 100 nm ⁽¹⁾.
- (10) Liczbowy rozkład wielkości cząstek powinien umożliwić uwzględnienie faktu, że nanomateriały składają się przeważnie z wielu cząstek występujących w różnych wielkościach w określonym rozkładzie. W braku określenia liczbowego rozkładu wielkości cząstek byłoby trudno stwierdzić, czy dany materiał spełnia wymogi definicji, w sytuacji gdy niektóre cząstki są mniejsze niż 100 nm, zaś inne nie są. Takie podejście jest zgodne z opinią Komitetu Naukowego ds. Pojawiających się i Nowo Rozpoznanych Zagrożeń dla Zdrowia, w której określono, że rozkład wielkości cząstek dla danego materiału należy przedstawiać jako rozkład, którego podstawę stanowi stężenie liczbowe (tzn. liczba cząstek).
- (11) Nie ma jednoznacznej podstawy naukowej, która sugerowałaby określoną wartość rozkładu wielkości cząstek, poniżej której nie należy oczekiwać, by materiały zawierające cząstki o wielkości w zakresie od 1 nm do 100 nm wykazywały właściwości nanomateriałów. Wytyczne naukowe przewidują zastosowanie podejścia statystycznego, którego podstawę stanowi odchylenie standardowe o wartości progowej wynoszącej 0,15 %. Biorąc pod uwagę powszechne występowanie materiałów mieszczących się w tej wartości oraz konieczność dostosowania zakresu przedmiotowego definicji do celów jej wykorzystania w kontekście regulacyjnym, wartość progowa powinna być wyższa. Zgodnie z niniejszym zaleceniem nanomateriał powinien zawierać co najmniej 50 % cząstek o wielkości mieszczącej się w zakresie od 1 nm do 100 nm. Według wytycznych Komitetu Naukowego ds. Pojawiających się i Nowo Rozpoznanych Zagrożeń dla Zdrowia nawet niewielka liczba cząstek o wielkości od 1 nm do 100 nm może w niektórych przypadkach stanowić uzasadnienie dla oceny kierunkowej. Byłoby jednak mylące zaliczać takie materiały do nanomateriałów. Niemniej jednak w prawodawstwie mogą występować przypadki szczególne, w których ze względu na ochronę środowiska, zdrowia, bezpieczeństwa lub konkurencyjności należy stosować wartość progową poniżej 50 %.
- (12) Cząstki zaglomerowane lub zagregowane mogą posiadać te same właściwości co cząstki swobodne. W trakcie cyklu życia nanomateriału mogą ponadto występować sytuacje, w których cząstki są uwalniane z aglomeratów lub agregatów. Definicja określona w niniejszym rozporządzeniu powinna zatem obejmować również cząstki w aglomeratach i agregatach w każdym przypadku, gdy cząstki składowe mają wielkość w zakresie od 1 nm do 100 nm.
- (13) Obecnie możliwy jest pomiar powierzchni właściwej przypadającej na objętość w przypadku suchych materiałów stałych lub substancji rozdrobnionych za pomocą metody adsorpcji azotu. W takich przypadkach powierzchnię właściwą można wykorzystać jako przybliżony wskaźnik w celu identyfikacji potencjalnego nanomateriału. Postępy nauki mogą zwiększyć możliwości wykorzystania tej i innych metod do innych rodzajów materiałów w przyszłości. W zakresie różnych materiałów mogą występować różnice między pomiarem powierzchni właściwej i liczbowym rozkładem wielkości cząstek. Należy zatem określić, że decydujące znaczenie powinny mieć wyniki dotyczące liczbowego rozkładu wielkości cząstek, a wykorzystanie powierzchni właściwej w celu wykazania, że dany materiał nie jest nanomateriałem, nie powinno być możliwe.
- (14) Rozwój techniki i postęp naukowy następują w szybkim tempie. Definicję i użyte w niej pojęcia należy zatem poddać przeglądowi w celu zapewnienia jej adekwatności, w terminie do grudnia 2014 r. W ramach przeglądu należy w szczególności określić, czy wielkość progową liczbowego rozkładu wielkości cząstek wynoszącą 50 % należy zwiększyć lub zmniejszyć oraz czy należy uwzględnić materiały o strukturze wewnętrznej lub strukturze powierzchni mieszczącej się w nanoskali, takie jak kompleksowe nanomateriały składające się z nanokomponentów, w tym materiały nanoporowate i nanokompozytowe, które stosuje się w niektórych sektorach.
- (15) W celu ułatwienia stosowania definicji w określonym kontekście legislacyjnym należy opracować wytyczne i znormalizowane metody pomiarowe, jak również uzyskać wiedzę o typowych stężeniach nanocząstek w reprezentatywnych próbach materiałów, w przypadkach gdy jest to wykonalne i wiarygodne.
- (16) Definicja zawarta w niniejszym zaleceniu nie powinna przesądzać o zakresie stosowania jakiegokolwiek aktu prawodawstwa Unii lub jakichkolwiek przepisów ustanawiających dodatkowe wymogi dla takich materiałów, w tym przepisów odnoszących się do zarządzania ryzykiem, ani nie powinna odzwierciedlać ich zakresu. W niektórych przypadkach może wystąpić konieczność wyłączenia niektórych materiałów z zakresu stosowania określonego prawodawstwa lub przepisów prawa, nawet jeśli odpowiadają one definicji. Analogicznie może wystąpić konieczność uwzględnienia dodatkowych materiałów, takich jak materiały o wielkości cząstek mniejszej niż 1 nm lub większej niż 100 nm, w zakresie stosowania danego prawodawstwa lub przepisów prawa przeznaczonych dla nanomateriałów.

(1) <http://cdb.iso.org>.

(17) Biorąc pod uwagę szczególne warunki obowiązujące w sektorze farmaceutycznym oraz już stosowane specjalistyczne systemy nanostrukturalne, definicja określona w niniejszym zaleceniu nie powinna naruszać możliwości stosowania terminu „nano” w zakresie definiowania pewnych produktów farmaceutycznych i wyrobów medycznych,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ZALECENIE:

1. Państwa członkowskie, agencje Unii i podmioty gospodarcze wzywa się do stosowania następującej definicji terminu „nanomateriał” do celów przyjmowania i wdrażania prawodawstwa oraz polityki i programów badawczych dotyczących produktów nanotechnologii.

2. „Nanomateriał” oznacza naturalny, powstały przypadkowo lub wytworzony materiał zawierający cząstki w stanie swobodnym lub w formie agregatu bądź aglomeratu, w którym co najmniej 50 % lub więcej cząstek w liczbowym rozkładzie wielkości cząstek ma jeden lub więcej wymiarów w zakresie 1 nm – 100 nm.

W określonych przypadkach, uzasadnionych względami ochrony środowiska, zdrowia, bezpieczeństwa lub konkurencyjności, zamiast wartości progowej liczbowego rozkładu wielkości cząstek wynoszącej 50 % można przyjąć wartość z zakresu 1–50 %.

3. W drodze odstępstwa od pkt 2 za nanomateriały należy uznać fulereny, płatki grafenowe oraz jednościenne nanorurki węglowe o co najmniej jednym wymiarze poniżej 1 nm.

4. Na potrzeby pkt 2 terminy „cząstka”, „aglomerat” i „agregat” definiuje się następująco:

a) „cząstka” oznacza drobinę materii o określonych granicach fizycznych;

b) „aglomerat” oznacza zbiór słabo powiązanych cząstek lub agregatów, w którym ostateczna wielkość powierzchni zewnętrznej jest zbliżona do sumy powierzchni poszczególnych składników;

c) „agregat” oznacza cząstkę zawierającą silnie powiązane lub stopione cząstki.

5. Jeśli jest to technicznie możliwe i wymagane w danym systemie prawnym, zgodność z definicją w pkt 2 można określać ilościowo na podstawie powierzchni właściwej przypadającej na objętość. Materiał należy uznać za zgodny z definicją w pkt 2, jeżeli jego powierzchnia właściwa przypadająca na objętość jest większa niż $60 \text{ m}^2/\text{cm}^3$. Jednak materiał, który jest nanomateriałem ze względu na liczbowy rozkład wielkości cząstek, należy uznać za zgodny z definicją w pkt 2, nawet jeśli jego powierzchnia właściwa jest mniejsza niż $60 \text{ m}^2/\text{cm}^3$.

6. Definicja określona w pkt 1–5 zostanie poddana przeglądowi w świetle doświadczeń oraz postępów nauki i techniki w terminie do grudnia 2014 r. W przeglądzie szczególne miejsce należy poświęcić kwestii ewentualnej konieczności podwyższenia lub obniżenia wartości progowej liczbowego rozkładu wielkości cząstek wynoszącej 50 %.

7. Niniejsze zalecenie skierowane jest do państw członkowskich, agencji Unii i podmiotów gospodarczych.

Sporządzono w Brukseli dnia 18 października 2011 r.

W imieniu Komisji

Janez POTOČNIK

Członek Komisji

CENY PRENUMERATY w 2011 r. (bez VAT, włącznie z normalną opłatą za dostawę przesyłki)

Dziennik Urzędowy UE, serie L i C, wyłącznie wersja papierowa	w 22 językach urzędowych UE	1 100 EUR/rok
Dziennik Urzędowy UE, serie L i C, wersja papierowa + roczne wydanie na płycie DVD	w 22 językach urzędowych UE	1 200 EUR/rok
Dziennik Urzędowy UE, seria L, wyłącznie wersja papierowa	w 22 językach urzędowych UE	770 EUR/rok
Dziennik Urzędowy UE, serie L i C, miesięczne wydanie na płycie DVD (komplet)	w 22 językach urzędowych UE	400 EUR/rok
Suplement do Dziennika Urzędowego (seria S) – Ogłoszenia o przetargach, płyta DVD raz w tygodniu	wielojęzyczny: w 23 językach urzędowych UE	300 EUR/rok
Dziennik Urzędowy UE, seria C – Konkursy	w językach, których dotyczy konkurs	50 EUR/rok

Prenumerata *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej*, który jest wydawany w językach urzędowych Unii, dostępna jest w 22 wersjach językowych. Dziennik Urzędowy składa się z dwóch serii – L (Legislacja) oraz C (Informacje i zawiadomienia).

Dla każdej wersji językowej jest otwierana osobna prenumerata.

Zgodnie z rozporządzeniem Rady (WE) nr 920/2005, opublikowanym w Dzienniku Urzędowym L 156 z dnia 18 czerwca 2005 r., instytucje Unii Europejskiej nie mają obowiązku sporządzania wszystkich aktów prawnych w języku irlandzkim ani publikowania ich w tym języku. W związku z tym irlandzkie wydania Dziennika Urzędowego sprzedawane są osobno.

Prenumerata Suplementu do Dziennika Urzędowego (seria S – Ogłoszenia o przetargach) obejmuje wszystkie 23 wersje językowe na pojedynczej płycie DVD.

Na żądanie prenumeratorzy *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej* mogą otrzymać różne załączniki do Dziennika Urzędowego. Prenumeratory informowani są o publikacji załączników poprzez zawiadomienia dołączane do *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej*.

Sprzedaż i prenumerata

Prenumeratę różnych odpłatnych publikacji wydawanych okresowo, na przykład prenumeratę *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej*, można zamówić u naszych dystrybutorów handlowych. Wykaz dystrybutorów handlowych znajduje się na stronie internetowej:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_pl.htm

Portal EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) zapewnia bezpośredni i bezpłatny dostęp do prawodawstwa Unii Europejskiej. EUR-Lex umożliwia dostęp do *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej* oraz traktatów, aktów prawnych, orzecznictwa i aktów przygotowawczych.

Dodatkowe informacje o Unii Europejskiej znajdują się na stronie: <http://europa.eu>

